TUNTURILATU 60 v. I/2006

Parhaiten varmistetaan oikeuksien säilyminen noudattamalla niitä

Jokamiehen kulkeminen ei saa olla haitaksi

Tunturiladun juhlavuoden koulutusaiheeksi on otettu jokamiehen oikeudet ja velvollisuudet. Vuoden mittaan koulutustilaisuuksia pidetään eri puolilla Suomea. Huittisissa kansalaisopiston kanssa yhteistyönä toteutettu koulutus pidettiin jo tammikuun lopulla. Jokamiehen oikeuksiin on perehtynyt **Eeva Leena Lehtisalo**, joka tähdensi kuulijakunnalle oikeuksien merkitystä.

- Jokamiehen oikeuksissa ei ole kyse kulkijan subjektiiviseen käyttöoikeuteen verrattavasta määräysvallasta, vaan ainoastaan siitä, että alueen omistajan tai haltijan kieltovaltaa kavennetaan. Jokamiehen oikeus ei nauti suojaa alueiden luovutuksissa tai otettaessa aluetta esimerkiksi viljelykäyttöön, jolloin tämä oikeus väistyy.

-Jokamiehenoikeuksien käyttö on ilmaista ja se koskee niin suomalaisia kuin ulkomaalaisia lukuun ottamatta veneilyä, kalastusta ja metsästystä. Jokamiehen oikeuksiin sisältyy vaatimus: oikeutta ei saa käyttää haittaa tai häiriötä tuottavalla tavalla, sanoo Eeva Leena Lehtisalo.

Eeva Leena Lehtisalo kouluttti yleisöä Huittisissa.

Tavanomaista tai tarpeellista

- Jokamiehen oikeuden sisällölliset rajat pyritään määrittämään käytön tavanomaisuuden ja tarpeellisuuden avulla. Suoranaista lakia jokamiehen oikeuksista ei ole olemassa, mutta eri laeissa on säädöksiä, jotka rajaavat tai selittävät sitä. Tällaisia löytyy muun muassa luonnonsuojelulaista ja – asetuksesta, koskiensuojelulaista, ulkoilulaista, erämaalaista, ympäristönsuojelulaista ja vesilaista.

- Suomessa ja muissa Pohjoismaissa on varsin laajat jokamiehen oikeudet liikkua ja virkistäytyä luonnossa. EU-maissa oikeudet ovat huomattavasti rajoitetummat ja oikeuksien sisällöissä on vaihtelua. EU:lla ei ole pyrkimyksiä yhdenmukaistaa näitä oikeuksia, koska niitä pidetään kiinteänä osana kunkin maan kulttuurihistoriaa ja ne perustuvat paikallisiin olosuhteisiin.

- Aina kun on oikeuksia, on myös vastuuta ja velvollisuuksia. Luonnon herkkyyden ja hitaan uusiutumisen pitää jokaisen retkeilijän muistaa. Jokaisen on tunnettava vastuunsa kansallisesta omaisuudestamme.

Vain viranomainen voi rajoittaa

- Kulkemista voidaan rajoittaa vain viranomaisten päätöksiin perustuvilla kielloilla. Maa- tai vesialueelle ei saa pystyttää sellaista kulkemisen, maihinnousun tai muun jokamiehen oikeuden käyttämisen kieltävää taulua, jonka asettaminen ei nojaudu lakiin.

Massatapahtumia Eeva Leena Lehtisalo ei kehottanut järjestää nojautumalla pelkästään jokamiehen oikeuksiin, jos vahingon tai haitan vaara on ilmeinen.

- Kilpailun järjestämistä ei voida pitää ”kulkemisena” vaan alueen käyttöönottona. Maanomistajan sietovelvollisuuden rajoja ei voida ylittää.

Marjoja ja sieniä saa poimia

Rauhoittamattomia kukkia, metsämarjoja ja sieniä voi poimia alueilta, joissa liikkuminenkin on sallittua. Marjastus ja sienestys ovat sallittua kansallispuistoissa, ellei keruuta ole puiston järjestyssäännöillä rajoitettu. Luonnonpuistoista ei saa ottaa sieniä, puita, pensaita tai muita kasveja tai niiden osia eikä myöskään maa-aineksia.

- Nuotiota tai avotulta ei saa tehdä ilman maanomistajan lupaa kuin pakottavassa tilanteessa. Retkikeittimen käyttöön ei lupaa sen sijaan tarvita. Roskaaminen on kielletty jätelaissa kaikilla alueilla. Ympäristöllisten syiden vuoksi on moottoriajoneuvojen käyttöä rajoitettu maastossa. Yksityistiellä voi liikkua jalan, polkupyörällä ja ratsain, myös moottoriajoneuvolla, jos sitä ei ole kielletty. Ratsastaminen on kielletty kuntopoluilla ja ladulla.

- Vesialueiden käyttö jaetaan suureen ja pieneen yleiskäyttöön. Suurta käyttöä on vesillä liikkuminen ja puutavaran uitto, jos uitto ei ole niin laajaa, että sitä koskisi jo uittosääntö. Pientä käyttöä ovat uiminen, talousveden ottaminen ja karjan juottaminen. Suuren käytön ei tarvitse olla alueen omistajalle haitatonta, kun taas pienen yleiskäytön tulee olla harmitonta. Vesialueella kuljettaessa on otettava huomioon rannalla olevan rakennuksen pihapiirin nauttima suoja, joka ulottuu edustan vesialueelle.

Eeva Leena Lehtisalon mielestä varmin tae jokamiehen oikeuksien säilymiseksi on vastuullinen käyttäytyminen.

- Saadaksemme edelleen nauttia oikeudesta liikkua luonnossa, marjastaa, sienestää, kalastaa ja metsästää, on meidän muistettava vastuumme ja velvollisuutemme niin luontoa kuin toisia ihmisiä kohtaan.

- Jokamiehen oikeuksien ja velvollisuuksien tunteminen ja noudattaminen sekä asiallinen ja kiihkoton keskustelu ja erilaisten näkemysten huomioiminen kantavat varmasti myös tulevaisuuteen, sanoo Eeva Leena Lehtisalo.

Kuulijoita olisi mahtunut tilaisuuteen enemmänkin, mutta pienellä joukolla tärkeästä asiasta virisi vilkas keskustelu.

Jokamiesoikeuksilla on sallittua:

· Liikkua jalan, hiihtäen, pyöräillen tai ratsain muualla kuin pihamaalla sekä muilla kuin sellaisilla pelloilla, niityillä tai istutuksilla, jotka voivat kulkemisesta vahingoittua
· Oleskella tilapäisesti - esimerkiksi telttailla riittävän etäällä asumuksesta - siellä missä liikkuminenkin on sallittua
· Poimia luonnonmarjoja, sieniä ja kukkia
· Onkia ja pilkkiä
·Kulkea (veneillä), uida ja peseytyä vesistöissä sekä kulkea jäällä.

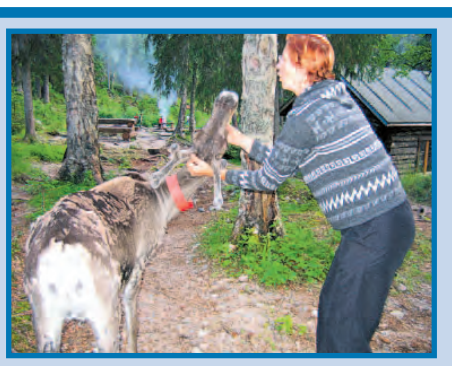
Jokamiesoikeuksilla ei ole sallittua

· Aiheuttaa häiriötä tai haittaa toiselle
· Häiritä tai vahingoittaa lintujen pesiä ja poikasia
· Häiritä poroja ja riistaeläimiä
· Kaataa tai vahingoitta kasvavia puita, ottaa kuivunutta tai kaatunutta puuta, varpuja sammalta tms. toisen maalta
· Tehdä avotulta toisen maalle ilman pakottavaa tarvetta
· Häiritä kotirauhaa esimerkiksi leiriytymällä liian lähelle asumuksia ja meluamalla
· Roskata tai saastuttaa ympäristöä
· Ajaa maastossa ilman maanomistajan lupaa
· Kalastaa ja metsästää ilman asianomaista lupia.

Nämä oikeudet ja rajoitteet koskevat myös ulkomaalaisia.

Talkoissa säpinää 4

Geatkin reissuja 6

Susikyrö esittelyssä 7

Kumpen huiputuksia 12

* * * Tähdenvälejä * * *

Yhdistyksemme juhlavuosi on lähtenyt hyvin käyntiin. Vuoden teema Jokamiehen oikeudet ja velvollisuudet on ollut esillä useissa sanomalehdissä ja alueradioissa eri puolilla maatamme kansalaisopistojen luentojen yhteydessä. Tästä julkisuudesta kiitos menee kerhoille.

Tiedotusvälineitten kiinnostus ja innostuneet kysymykset luentotapahtumissa osoittavat suurta kiinnostusta suomalaisten ikimuistoiseen oikeuteen hyödyntää luontoa ja vapaata liikkumisoikeutta.

* * *

Me suomalaiset olemme varttuneet etuoiketetussa asemassa verrattuna muihin valtioihin pohjoismaita lukuunottamatta. Havahdumme huomaamaan oikeudet silloin kun niitä rajoitetaan tai aiotaan rajoittaa jollain tavalla. Pidämme jokamiehenoikeuksia itsestään selvinä.

Tunturiladun jokamieoikeus-teemalla oli kaksi tavoitetta. Haluttiin lisätä ja laajentaa kansalaisten tietoa jokamiehen oikeuksista ja velvollisuuksista, jotta osaisimme toimia oikein ja ottaa kantaa, jos näyttää, että uhkakuvia on tulossa. Haluttiin saada kerhoille ja Tunturiladulle näkyvyyttä kerhopaikkakunnilla julkisuuden myötä.

Tähän mennessä pidettyjen luentojen tiimoilta tarkasteltuna molemmat tavoitteet saavutetaan.

* * *

Luentotilaisuudet ovat alkaneet. Osallistujia on ollut enimmillään yli 60 ja kysymyksiä on tullut enemmän kuin on ollut aikaa vastata. Käytetyn luentoaineiston on työstänyt ja koonnut Kai Ristimäen, Tommi Tennon ja Matti Hirvosen aineistosta ansiokkaasti Markku Salminen. Luennot jatkuvat huhtikuun alkuun saakka.

* * *

Sydäntalvella lehtikirjoitukset autiotupien tasosta ja vaatimukset niiden muuttamisesta kaupalliseksi ovat herättäneet keskustelua jonkin verran.

Kannanotoista on kuultanut asiantuntemus ja myös tarkoituksellinen ärsyttäminen. Ikivanhan autiotupakulttuurin ymmärtäminen vaatii omakohtaista kokemusta ja tupien käyttöä. Tulee ymmärtää autiotupien vastuullisen käytön perusasia, korvaukseton, vapaa tilapäinen käyttö itsehuolehtien ja itsehuoltaminen sekä muiden kulkijoiden huomioonottaminen olivat he sitten samaan aikaan kämpällä tai tulevat vasta päivien päästä. Oikeuteen liittyy aina myös vastuu.

* * *

Autiotupien taso vaihtelee ja metsähallituksen toimien myötä koko ajan paranee. Viileitä lautamökkejä ei enää juurikaan ole. Roskaaminen ja jätehuolto-ongelma saadaan aisoihin vain valistuksella ja asennekasvatuksella. Tosivaeltajilla, joihin katson tunturilatulaisten kuuluivan, ei jäteongelmaa ole. Ongelmana ovat ” vain luottokortin ” varassa liikkuvat asiakkaat.

* * *

Kaupallinen toiminta tuhoaa perinteisen hyvän autiotupakulttuurin. Koska mahdollisuuksia valita erilaisia majoituspalveluja ja luonnosta nauttimisia on jo nyt riittävästi, olkoot autiotuvat samanlaisia tulevaisuudessa kuin ne ovat tälläkin hetkellä.

Pitää torjua sellaisten ulkoilumahdollisuuksien luominen, joiden ainoa tavoite on taloudellisen voiton saaminen luonnon kustannuksella. Rakentaminen verhotaan ajatukseen, että luodaan ihmisille mahdollisuus itsensä hoitamiseen ja hyvän olon tuottamiseen, kun kuitenkin on tavoitteena puhtaasti kaupallisuus.

* * *

Tunturiladun toimintaan ei kuuluu taloudellisen voiton saaminen hyvän mielen saavuttamisesta.

* * *

Mikäli vanhat merkit pitävät paikkansa, niin ovtsilaiset ovat suunnitelleet mielenkiintoisen viikonlopun meille kevätpäiville osallistuville. Virallisessa osuudessa, vuosikokouksessa, edellisen vuoden toimintakertomuksen ja tilien käsittelyn lisäksi päätämme Tunturiladun lipusta, jonka kuva oli edellisessä lehdessä. Syyskokouksessa saatujen kommenttien perusteella Risto Vuolle-Apiala on tehnyt siihen pieniä korjauksia ja tarkennuksia. Perusaihe on muuttumaton.

Vuosikokous päättää onko lipussa sompa-aihe vai ei, tehdäänkö lippu vai ei .

* * *

Juhlavuotemme on huomattu eri tahoilla. Ensimmäiset onnitelut tulivat Oulun ladulta kauniin puheen, pöytästandaarin ja historiikin kera. Kiitokset Oulun Ladulle.

* * *

Kahdeksasosa vuoden kierrosta on takana, onkohan sama suhde pakkasten ja lumien suhteen. Sen tulemme näkemään. Heikin päivän ennusmerkit lupaavat ainakin poutakesää.

Sitä odotellessa ulkoilutetaan kintaita ja pipoa, jos suksien alle ei löydy tarpeeksi lunta.

Nähdään Vesalassa.
Raimo

TUNTURILATU RY 60 VUOTTA

Scandic Hotelli Rosendahl Tampere

Torstai-perjantai 9.-10.11.2006.

Poluista reiteiksi-seminaari
Suomen Latu ry

Lauantai 11.11.2006.

Jokamiehen oikeudet-seminaari.
Kotiruokalounas, kokouskahvit
Tunturilatu ry:n 60-vuotisjuhlakokous
Tunturilatu ry:n lipun naulaus ja vihkiminen
Onnittelujen vastaanotto
Iltajuhla
Wimme Saari
Kolbma-trio
Tervehdykset
Pertti Keihäs orkestereineen.
Pukeutumissuositus: Tumma puku, kansallispuku.
Valokuvanäyttely juhlavuoden tapahtumista.

Sunnuntai 12.11.2006.

Aamuhartaus Messukylän kirkossa
Pastori Lari Junkkari
Wimme Saari

Seuraavissa lehdissä annetaan lisätietoa mm. ilmoittautumiset ja hinnat.

Ovtsin kuulumisia

Viime vuoden lopulla saimme suruviestin. Kerhomme perustajiin kuulunut kotiseutuneuvos Taito Mörk päätti maallisen vaelluksensa. Harrastajana hän oli monitaitoinen, diakuvaaja, filatelisti, numismaatikko.Hänen kokoelmansa näiltä aloilta ovat huomattavat. Ehkä erikoisinta oli hänen ”herroilta salaa” keräämänsä esineistö koneita ja työkaluja, joita varten perustettin sitten Kunnallistekniikan museo. Taito muistetaan ahkerana ja tunnollisena miehenä niin työssään kuin harrastuksissaan.

Pakkanen ei ole vielä mainittavammin paukkunut Keski-Suomessa, mutta nyt (17.1.) on jo ”viistoista raatia” mittarissa. Lisää pakkasta luvataan säätiedoissa ja hyinen tuuli tunkeutuu luihin ja ytimiin. Suksien ulkoilutus saattaa siirtyä suotuisammille ilmoille.

Kerhokirjeen toimintakalenteriin on ”toimituksessa” päässyt pari virhettä, jotka täten oikaisen.Maaliskuussa, kevätvuosikokouksen jälkeen Pauli ameriikankävijä, kertoo Grand Canyonista kuvien kera. Huhtikuun kerhoillassa kerrotaan Tl:n Lapinkämpistä, yleisön pyynnöstä. Pyydänkin , että kerholaiset tuovat kuvia ja muistikuvia juttujen kanssa reissuiltansa.

Kevätpäivien valmistelukin on jo saatu alkuun. Vesalassa on käyty neuvottelemassa (tinkimässä) majoitus-ja muonitus hintoja. Ajankulutustyöryhmästä on myös tihkunut joitain tietoja heidän huimista visioistaan iltaa varten.

Niinpä jäämme odottamaan Kevätpäiviä, ja toivotan kaikille hyvää vuoden jatkoa.
Terveisin Seppo.
Tervetuloa Vesalaan.

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Julkaisija: Tunturilatu ry

Päätoimittaja:
Raimo Pahkala, Honkakatu 10, 87100 KAJAANI
puh. 08 637 009, 040 839 6638
raimo. pahkala@nic.fi
Toimitussihteeri:
Satu Ojala, Huittisten Sanomalehti Oy, Pl 36, 32701 HUITTINEN
pt. 02 5601 085, pk 02 566 654
satu.ojala@huittistensanomalehti.fi
Tunturilatu-lehden oma sähköpostiosoite:
tunturilatu@huittistensanomalehti.fi
Tiedotustoimikunta:
Raimo Pahkala, Juhana Häme, Riitta Gerlin, Satu Ojala (pj)

Ilmoitushinnat:
0,60 euroa pmm, ¼ sivu 290 euroa, ½ sivua 540 euroa
Koko sivu 900 euroa

Ilmestymisaikataulu 2006:

Numero	Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
2.	17. 5.	6. 6.
3.	9. 8.	29. 8.
4.	8. 11.	28. 11.

Osoitteenmuutokset:
Pirjo Sinilehto, Veisunkatu 14 as. 5, 33820 TAMPERE,
puh. 040 763 1109
pirjo.sinilehto@kolumbus.fi
Kavtsilaiset ilmoittavat muutoksensa jäsensihteeri Vappu Hietalalle,
Tilkankatu 12 B 41,
00300 HELSINKI, puh 5873745,
vappu.hietala@welho.com
Hän hoitaa tietojen muuttamisen myös Tunturilatuun ja Suomen Latuun.
Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy
Painopaikka:
Satakunnan Painotuote Oy 2006

Onnellisesti ahkiossa

Edellinen vuosi on onnellisesti ahkiossa Tampereellakin.

Peruutuspelistä katseltuna - vaikka ei sitä liikaa pidäkään tehdä - viime vuoden parhaat palat olivat talvinen viikko Kebnekaisella, kesäinen viikko Jotunheimenissa, merimelonnan perus- ja jatkokurssi Saaristomerellä ja Aurinkoinen pyöräilyviikko Hiiden- ja Saarenmaalla.

Tosi ilahduttava oli "Uusien ilta", joka marraskuussa keräsi yhteen 40 uutta ja uudehkoa kerhon jäsentä. Jonkin alkavan paikallisen yhteistyökuvion alku voi olla "Talvivarusteet/Talviretkeily 2005"-teemapäivä, joka marraskuussa järjestettiin kaikelle kansalle yhdessä Pirkanmaan Reservipiirien maastotoimikunnan kanssa. Kolbman osio oli Mäkelän Peten Svalbard 2005-retkikirjan julkistamistilaisuus, jossa kirjailija itse kertoi dramaattisiakin piirteitä saaneesta retkestä.

Alkanut vuosi tullee kulkemaan merkittävältä osin Tunturilatu 60 v-merkeissä vaikka toki oma kolbmalainenkin ohjelma pyörii. Mutta kuten kaikki tiedämme, on "Jokamiehen oikeudet ja velvollisuudet"-luentoja, on kämppäviikkoja, on talkoita ja vuoden lopussa 60-vuotisjuhla täällä Tampereella. Tervetuloa kaikki sankoin joukoin. 60 vuotta on merkittävä paalu ihmisen ja järjestön elämässä.

Lapin keväthangilla aikoo Hanna-Mari vetää perässään kaksiviikkoisen hiihtoletkan Utsjoelta Hettaan, Pete työntää toukokuussa vuoden 2007 kesää ajatellen liikkeelle Svalbard 2007-projektin, samoin toukokuussa allekirjoittanut vie joukon seuraamaan lintujen kevätmuuttoa Jungfruskäriin Saaristomeren keskelle, Sakari vetää kesällä kanoottiletkan halki Inarijärven ja heinäkuun - toivottavasti - helteillä allekirjoittanut johdattaa 40-päisen joukon viikoksi Schwarzwaldiin etelä-Saksaan. Ja toki tietysti on paljon muutakin. Katso www.kerhot.tunturilatu.fi. Tai www.kolbma.tk, joka vie samaan paikkaan.

Menestyksekästä vuoden kulkua kaikille tunturilatulaisille ja kerholaisille.

Tulosmaa

Tervehdys kavtsilaisilta, ystävät!

Paukkupakkaset ovat tältä erää ohi – etelärannikollakin muutama päivä 20 asteen tienoilla. Avoimelta mereltä puhaltava tuuli tekee etenkin kaupungin keskustan katukuiluissa pyöriessään ilman todella purevaksi. Mutta me kavtsilaisethan olimme siihen valmistautuneet – tammikuun kerhoillassa saimme lyhyen oppimäärän hypotermiasta ja muusta kylmän vaikutuksesta ihmiseen.

Ohi on myös Tunturiladun juhlavuoteen liittyvä luento jokamiehenoikeuksista. Kuulijoita olisi voinut olla enemmänkin, vain runsaat 20 henkeä oli tullut lumipyryn keskeltä seuraamaan esitystä. Yleisradion toimittajakin mainitsi tilaisuuden päivällä ja toivotti samalla onnea 60-vuotiaalle! Helsingissä työväenopisto kokosi teeman ympärille kolmiosaisen luentosarjan "Ulkoilu ja retkeily Suomessa". Sen kaksi muuta osaa ovat tätä kirjoittaessani vielä edessäpäin. Ne käsittelevät oman pääkaupunkiseutumme retkeilymahdollisuuksia ja retkeilyä Lapissa.

Vuodenvaihde toi henkilövaihdoksia Kavtsin "johtoon". Juha Kelkalla sääntöjen sallimat kuusi vuotta tulivat täyteen ja hänen piti siirtyä syrjään sihteerin pallilta. Varapuheenjohtaja, tiedottaja ym. Esa Tervosella eivät vuodet tulleet täyteen, mutta kahden pienen kavtsilaisen isä katsoi ymmärrettävistä syistä viisaammaksi luopua, meidän onneksemme vain osasta Kavtsin toimia. Kiitos Juha ja Esa tähän asti tekemästänne työstä. Kumpikin jatkaa kuitenkin toimia kerhon hyväksi eri kuvioissa. Vereksinä voimina Eila Nokelainen toimii nyt sihteerinä ja Jaakko Korvenoja tiedottajana. Varapuheenjohtajana toimii Pertti Meriläinen oman liikuttajan toimensa ohella.

Perinteinen viikonloppuretki, tällä kerralla Päijänteelle, on tätä luettaessa jo tehty. Seuraava retkemme onkin sitten Suomi päästä päähän talvivaellus Kolilta Punkaharjulle. Tiedossa hiihtoa tasaisella alustalla - jäällä. Perille tulee taatusti naamaltaan ruskeata porukkaa, jos aurinko vähänkin paistaa. Toivotaan vaan, että jäällä on lunta eikä vettä. Kevään viikonloput loppuivat kalenterista kesken joten vaellus päättyy Tunturiladun talvipäivien kanssa samaan aikaan. Niinpä jommastakummasta on jäätävä pois, valitettavasti.

Lastenpäivä viime keväänä oli suuri menestys joten jatkoa seuraa. Järjestämme hiihtotapahtuman maaliskuun alussa Oittaalla. Kesällä on luvassa vielä lasten yöretki Nuuksioon, jännää!

Vironmatka muutama vuosi sitten sai suuren suosion. Toukokuussa teemme uuden luonto-/lintumatkan sinne.

Perinteinen pitkä marssi on ohjelmassa toukokuussa. Yksi Suomi päästä päähän tapahtuman etapeista tänä vuonna on pyöräilyä. Niinpä suoritamme kaksikin ennakkoharjoittelua, toinen Porvoon suuntaan, toinen omalle kämpällemme Kärrikaltioon Inkoossa. Tavaksi on tullut, että kanoottimme melojineen osallistuu Suomi-meloo viestiin. Niin tulevanakin kesänä, totta kai.

Historiavierailut jatkuvat, olemmehan jo aiemmin käyneet kansallismuseossa ja pelastusmuseossa. Keväällä käymme metsästysmuseossa Riihimäellä ja tutustumme Helsingin maalinnoituksiin. Jälkimmäisistä oli jo yksi kerhoilta, nyt käymme paikanpäällä.

Kerhoiltojemme aiheet ovat taas laidasta laitaan; helmikuussa käymme kuvien myötä retkellä mahdollisimman kaukana - Uudessa Seelannissa, maaliskuussa kevätkokouksen jälkeen kerrotaan edellä mainitusta Viron matkasta, huhtikuussa perehdymme Itämereen ja sen tilaan, toukokuussa saamme rautaisannoksen avokanoottimelontatietoutta.

Tapahtumia riittää! Tervetuloa mukaan muutkin kuin kavtsilaiset! Lisätietoa nettisivuiltamme, www.kolumbus.fi/tunturikerho.kavtsi tai kerholaisilta. Virkistäviä retkiä kaikille!

Retkeillään,

Hannu

Njallan kuulumiset

Eilen (17.1) päättyi kaamos Lapissa. Nuorgamissa paistoi aurinko n. 20 minuuttia eli kevät on saapunut Lappiin. Emme ole ehtineet kovin nukkua talviunta, siitä ovat pitäneet huolta meidän vieraat eri puolilta maailmaa.

Joulukuussa kokoonnuimme vuosikokouksen ja pikkujouluihin. Oli mukavaa kun Hetasta saakka saimme osanottajia joukkoomme.

Suunnittelimme tämän vuoden toimintaa ja perinteet näyttävät jatkuvan toiminnassa. Haltia valloitamme monella porukalla ja eri tavalla kevään aikana. Perinteinen kämppävaellus Haltille on 2.-7.4. Vapaita paikkoja voi kysellä Paula Heikkilältä p. 040-8462156. Pääsiäisen jälkeen lähtee kaksi vaellusporukkaa Kilpisjärveltä liikkeelle. Seikkailuvaellus on toinen, jossa kuljetaan minne nenä näyttää ja tuuli kuljettaa. Paulalta voi kysellä tästäkin vaelluksesta. Toinen vaellus suuntautuu Kilpisjärveltä Karesuantoon ja on Susivaellus. Mukaan on lähdössä miehiä eri puolilta Suomea ja kovasti kaipaisin mukaan myös naisia. Tästä vaelluksesta antaa tietoja Raiski 040-5952625.

Melontainnostusta koetetaan lisätä Kapsajoen melontaretkellä 27.-28.5. Mukaan voi tulla kauempaakin.

Jos olet kiinnostunut melomisesta, niin tule Ounasjokijotokseen 30.6.-2.7.

Ounasjokijotos on leppoisa melontatapahtuma, jossa melotaan Ylikyröstä Sirkkaan. Matkalla pysähdymme ja yövymme Tepastossa ja Könkäällä, jossa on kyläohjelmaa iltamien muodossa - todellista paikalliskulttuuria. Kokemuksesta voin kertoa, että kylissä on hullun hauskaa ohjelmaa ja yhdessäoloa. Raiski antaa kiinnostuneille lisätietoa.

Vielä mainostaisin meidän tunturikukkavaellusta Parakselle ja Pältsalle 20.-23.7. Jos olet päässyt katselemaan tunturikukkien loistoa, kun ne ovat kauneimmillaan, kaipaat aina takaisin niitä ihailemaan. Vaelluksesta voi kysellä Raiskilta.

Toivomme kaikille Tunturilatulaisille upeita luontoelämyksiä vuona 2006.

Raiski

Tunturikerho Njeallje

Kerhomme 36: s toimintavuosi on alkanut. Pakkanen paukkui nurkissa niin, että ensimmäinen sovittu tapaamisemme siirtyi kuukaudella eteenpäin – paikka sama, aihe sama, päivä 18.2. klo 11.00 – toivotaan, että pakkasherra ei näytä samoja lukemia pakkasmittarissa, kun näytti tammikuussa.

Kerhotiedote toimintasuunnitelmineen odotti valmiina jakamista tapahtumassamme, mutta jäi odottamaan – toivottavasti se tulee Teille ennen seuraavaa tapaamista postin välityksellä.

Toimintasuunnitelmamme elää, kuten edellisen kokouksen ajan muuttuminen sen taas kerran todisti. Varkauden jokamiehen oikeus luento kansalaisopistolla on 23.02. eikä 25.02., niinkuin toimintasuunnitelmassa väitetään – muutatteko uuden päivämäärän siihen.

Rantasalmen tapaaminen alkaa tuntia aikaisemmin tilavarausten takia – avattu talvipuisto jääveistoksineen ja oheistapahtumineen on kokouksen jälkeen tutustumiskohteenamme. Halutessanne voitte myös viettää siellä pitemmänkin aikaa – yöpyminen taivasalla - miltäs tuntuisi? Sisämajoitusta haluavien kannattaa varata ajoissa yösija Rantasalmen matkailusta. Alueella Linnansaaren kansallispuisto - Oravi – Kolovesi kehitetään myös mahdollisuutta talviretkeilyyn – kerhotapahtumamme yhteydessä 18.02. meillä on mahdollisuus tutustua siihen.

Kerhopalaverissä lisää tulevasta keväästä.

Hyvää alkanutta kevättä kerholaisille ja kaikille tunturilatulaisille.

Lea-puheenjohtaja

Tervehdys vähälumisesta Satakunnasta!

Hyvää meidän juhlavuottamme teille kaikille tunturilatulaisille. Siitä on kymmenen vuotta, kun Tunturilatu juhli 50-vuotista taivaltaan. Täällä Satakunnassa vuosi 1996 merkitsi paljon muutakin, sillä samana vuotena perustettiin Tunturiladun neljästoista kerho, Geatki. Toivottavasti tänä 60-vuotisjuhlavuotena Tunturilatu saa jälleen yhden uuden kerhon jonnekinpäin Suomea!

Luojan kiitos joku oivalsi, että kun kymmenen saamenkielistä lukusanaa on käytetty kerhojen nimissä, loikataan eläinkunnan kaimoiksi. Lehden kymppisivulta löytyy Ritviksen saamentarinaa lukusanoista ja sen perusteella on selvää, että en haluaisi olla njealljenuppelohkáin puheenjohtaja! Huh!

Emoyhdistyksen juhlavuosi näkyy tottakai Satakunnassakin. Meillä on jo jokamiesilta takana, osanottajia olisi saanut olla vähän runsaammin, koska asia on tärkeä.

Kerhomme tulevia tapahtumia ovat naapurikerhon eli kolbmalaisen Pete Mäkelän vierailu Huittisten kirjastossa torstaina 16. helmikuuta. Klo 18 alkavaan tilaisuuteen ovat toki naapurikerholaisetkin tervetulleita, niin Turusta kuin Tampereeltakin hurauttaa Huittisiin tunnissa. Ja busseja kulkee tänne tasaiseen tahtiin kummastakin kaupungista.

Järjestämme myös 11. maaliskuuta kasvisten kuivauskurssin, jonne mahtuu vain 12 nopeinta mukaan. Kurssi pidetään Huittisten Ammatti- ja yrittäjäopiston tiloissa Kokemäellä.

Kevätkauden ohjelmaan mahtuvat vielä mukaan hiihtovaellus Susikyrön lähstölle eli Hetan ja Pallaksen väliseen maastoon, reissua emännöi Airi.

Pääsiäisenä meillä on ohjelmassa pienen tauon jälkeen hiihto-ja laskettelumatka Lappiin ja tukikohtana on Saarenputaan koulu Kolarissa. Reissusta saa tarkempaa tietoa Vilppalan Leenalta.

Kevään aikana järjestämme melontakurssin Sääskjärvellä ja retkeilykurssin, jossa on sekä teoria- että käytäntöosa. Jälkimmäinen kurssi pidetään yhteistyössä Huittisten seudun kansalaisopiston kanssa.

Sitten loikataankin jo kesään ja ohjelmassamme ovat tuttuun tapaan aikuinen - lapsivaellus ja kaksi naisten vaellusta. Aikuinen-lapsi-vaellus tehdään Käsivarren maastoon, ensimmäinen naisten vaellus Pöyrisjärvelle ja toisena naisten vaelluksena kuljemme osamme Tunturiladun napapiiriltä napapiirille-juhlavaellusta.

Tervetuloa toimintaamme mukaan. Seuraa tapahtumiamme netistä osoitteesta www.kerhot.tunturilatu.fi

Nähdään juhlavuoden tilaisuuksissa ja seuraavaksi jo kevätpäivillä Keski-Suomessa. Muistakaamme kaikki oppia erätaitoja ja hakea elämyksiä!

Satu

Jäsenmaksut jälleen matkaan

Tammikuun sunnuntaiaamuna kokoontui 15 reipasta ja ahkeraa tunturilatulaista Sandra koiran kera Suomen Ladun toimistoon. Oli taas jäsenmaksujen postitustalkoiden aika.

Edeltävällä viikolla oli käyty vilkasta logistiikkasuunnittelua, jonka tuloksena Ladun neuvotteluhuoneessa oli kasapäin pahvilaatikoita sisältäen kirjekuoria, Tunturiladun ja Suomen Ladun jäsenmaksulomakkeita sekä tyhjiä keltaisia postin keräilylaatikoita kirjekuorilla täytettäväksi.

Nyyttikesti-periaatteella oli myös tuotu välipalaa töiden lomassa nautittavaksi. Kahvihuoneen pöytä notkui herkuista. Sandran päivän tärkein tehtävä oli vartioida ruokapöytää ja erityisesti sieltä mahdollisesti lattialle pyörähtäviä lihapullia.

Tietojen pitää olla yhteneviä

Talkooväki järjestäytyi ripeästi istumaan pöytien ääreen. Sihteeri Iitu kasasi jokaisen eteen pinon kirjekuoria sekä kahdenlaisia jäsenmaksulomakkeita.

Tehtävänä ei vain ollut taitella (toinen puoliksi ja toinen kolmeen osaan) jäsenmaksulomakkeet ja sujauttaa ne kirjekuoriin. Ei.

Oli tarkistettava, että Suomen Ladun ja Tunturiladun papereissa oli yhteneväiset tiedot, maksuperusteet olivat oikein sekä jäsenille oli oikealla nimellä varustettu jäsenkortti.

Silmät ja sormet saivat liikkua liukkaasti. Siitä huolimatta suutkin kävivät vilkkaasti ja iloinen puheensorina täytti huoneen.

Jäsensihteerillä suuri ennakkotyö

Epäselvyyksiä löytyi, joskin tänä vuonna vähemmän kuin edellisinä vuosina. Tämä on järjestömme ja kerhojen jäsensihteerien suuritöisen etukäteistyön ansiota. Puheensorinan keskeltä Tuntuirladun ja Kavtsin jäsensihteereille Pirjolle ja Vapulle sateli kuitenkin jatkuvasti kysymyksiä.

Suomen Ladun uudet perhejäsenmaksut aiheuttivat vieläkin päänvaivaa, kun perheitä oli mielivaltaisesti yhdistelty tai eroteltu.

Edellisen vuoden lopulla ilmoitetut jäsentietojen muutokset eivät aina olleet kirjautuneet kaikkiin tarvittaviin rekistereihin. Ja muutakin ihmeteltävää löytyi.

Pirjo ja Vappu ahkeroivat koko postitustalkoiden ajan epäselvyyksiä setvien ja he jatkoivat vielä pitkään työtään senkin jälkeen kun muut talkoolaiset olivat lähteneet kotiin.

Laatikoita tyhjeni ja toisia täyttyi, pikkuhiljaa kahvikannun ja välipalapöydän ympärille kokoontui aina suureneva työtön joukko. Taas voitiin todeta, että hyvin suunniteltu on puoliksi tehty ja harjoitus tekee mestarin. Tänä vuonna selvisimme urakasta noin neljässä tunnissa kun edellisvuoden postitustalkoot veivät viisi tuntia.

Marita Maula

Pelkällä yhdessäololla eivät talkoolaiset selvinneet, vaan jokaisen piti kyetä tekemään vähintään kahta asiaa yhtä aikaa: tarkistamaan, että tiedot ovat oikein ja että kuoreen sujahtaa yhteneväiset postit. Ja piti sitä vähän pystyä rupattelemaankin, muuten tohu olisi muistuttanut liikaa työtä ja vähemmän harrastustoimintaa.

Markku Salminen ja Kyösti Lamminjoki ovat kokeneita talkoomiehiä. Työ sujui heiltä erinomaisen hyvin, mutta pähkäiltävää riitti heilläkin. Jostain syystä perhekuntia oli yhdistelty jäsenmaksuissa mielivaltaisesti yhteen.

Pirjo Sinilehdon tehtävänä oli ratkoa visaisimpia kysymyksiä ja hänellä tehtävää riitti. Lisäksi hänen piti kyetä vastaamaan moneen kysymykseen ja toisinaan yhtä aikaa. Jäsenmaksut ovat jo onnellisesti perillä ja maksuaikakin umpeutumassa.

Kerhojen toimihenkilöt 2006

OKTA (1) Kainuu
pj. **Liisa Haapalainen**
Peltokatu 6 A 4, 88600 Sotkamo
(08) 666 1932, 050 370 1350
liisa.haapalainen@luukku.com
siht. **Anja Vitikka**
Torikatu 4, 87500 Kajaani
(08) 639 708, 044 298 2732
anja.vitikka@pp1.inet.fi

KUOKTE (2)Keski-Uusimaa
pj. **Matti Häppölä**
Kirveskatu 7, 11130 Riihimäki
050 490 3897
matti.happola@nic.fi
siht. **Jalo Härkönen**
Kaivokatu 5A, 05900 Hyvinkää
0500 770 854
jalo.harkonen@pp1.inet.fi

KOLBMA (3) Pirkanmaa
pj. **Timo Tulosmaa**
Elianderinkatu 8 C 10, 33230 Tampere
050 563 5489
timo.tulosmaa@sci.fi
siht. **Sirkka-Liisa Vuori**
050 541 0482
sirkkaliisa.vuori@kolumbus.fi

NJEALLJE (4) Savo
pj. **Lea Sarkeala**
Tolkkaantie 47, 79520 Viljolahti
(017) 556 5400, 0400 299 956
lea.sarkeala1@luukku.com
siht. **Pirjo Vainionpää**
Sotkulahdentie 31,
58900 Rantasalmi
040 7592444

VIHTTA (5)Pohjanmaa
pj. **Tapani Rajala**
Lapuankatu 5 A 6, 65350 Vaasa
(06) 315 4112, 050 330 8045
tapani.rajala@pp.inet.fi

KUHTTA (6) Helsinki
pj. **Mika Lindblad**
Pienen Villasaaren tie 9 B 8,
00960 Helsinki
040 592 9009
mika.lindblad@metalli337.net
siht. **Eeva-Mari Kivimäki**
Koroistentie 8 B 10
00280 Helsinki
050 309 3584
eeva-mari.kivimaki@helsinki.fi

TSIETSA (7) Pohjois-Savo
pj. **Urpo Häkkinen**
Huuhkajantie 9, 71800 Siilinjärvi
(017) 462 1922, 050 565 9839
urpo.hakkinen@dnainternet.net
siht. **Hannu Katainen**
Honkakatu 3 as 6, 74130 Iisalmi
(017) 822 746, 0400 525 415
hannu.katainen@dnainternet.net

KAVTSI (8) Pääkaupunkiseutu
pj. **Hannu Maula**
Hippiäistie 6, 00780 Helsinki
(09) 345 1820, 040 519 5079
hannu.maula@elisanet.fi
siht. **Eila Nokelainen**
Kiilletie 5 F 56, 00710 Helsinki
(09) 389 4085, 040 715 0396
tunturikerho.kavtsi@kolumbus.fi

OVTSI (9)Keski-Suomi
pj. **Seppo Pihkasalo**
Köhniönkatu 42, 40630 Jyväskylä
(014) 245 927, 0400 942 639
seppo.pihkasalo@pp.inet.fi
siht. **Ritva Loimio**
Puistotori 6 as 16, 40100 Jyväskylä
(014) 615 282, 040 552 1037
riloimio@cc.jyu.fi

LOGI (10) Lounais-Suomi
pj. **Paavo Kramsu**
Lauklähteenkatu 6 A 23,
20740 Turku
(02) 236 3369, 040 706 2764
paavo.kramsu@luukku.com
siht. **Paula Jukala**
Rätiälänkatu 20 C 24
20810 Turku
(02) 251 7116, 0400 820 167

ALPPAS (ilves) Häme
pj. **Erkki Maununen**
Varstatie 29, 13500 Hämeenlinna
(03) 638 0418, 040 519 6107
erkki.maununen@pp.inet.fi
siht. **Taija Heinonen**
Riitepolku 1, 13500 Hämeenlinna
(03) 618 3200, 0400 585 567
taija.heinonen@evl.fi

KUMPE (susi) Pohjois-Karjala
pj. **Pentti Huikuri**
Mäntytie 3, 83100 Liperi
040 763 2276
pentti.huikuri@pp.inet.fi
siht. **Johanna Lappalainen**
Kansantalontie 9 B 3
83700 Polvijärvi
050 3317876
johanna.lappalainen.1@luukku.com

KUOVZA (karhu) Kymenlaakso
pj. **Ari Mussalo**
Maderannantie 22,48310 Kotka
040 742 8523
siht. **Sirkku Kanervio**
Tornatorintie 13 as 25
48100 Kotka
040 554 6948
sirkku.kanervio@suomi24.fi

GEATKI (ahma)Satakunta
pj. **Satu Ojala**
Loimijoentie 817
32700 Huittinen
(02) 566 654, 050 523 4844
satu.ojala@huittistensanomalehti.fi
siht. **Pirkko Liuksiala**
Huhkolantie 3 B 20
32700 Huittinen
044 567 0244
pirkko.liuksiala@huittinen.fi

NJALLA (naali) Tunturilappi
pj. **JaspisToivonen**
Luhtapolku 7, 99140 Köngäs
anne.toivonen@levi.fi
siht. **Paula Heikkilä**
Ollilanojantie, 99100 Kittilä
040 846 2156

Ennätystä harjoittelemaan

Tuhannen tähden hotelliin

Korjaus haasteeseen ”Maailmanennätyksen tekeminen nukkuen *yö tuhannen tähden hotellissa*”

Kävimme perjantaina 28.01. tarkistamassa oliko ennätyksen teko aikeet edelleen voimassa.

Ennätyksen teosta tuleekin harjoitus (byrokratia ei kuulema suosinut järjestäjiä), joten nukkua voi jäällä ja näyttää talvipuiston kävijöille mihin tunturilatulaiset pystyvät eivät ainoastaan ”nuoret nahkatukat”, vaan iäkkäämätkin retkeilijät.

”Nukkumisharjoituksen” pitopaikkana on Rantasalmi Poronsalmen matkailukeskus Järvisydämmen uusi talvipuisto, jonka rakennustöitä johtaa Lauri Riikonen mm. Kemin lumilinnan suunnitellut (lehden kertoma tieto) mies on nyt tullut tänne Savon sydämeen tekemään meille ihan iki omaa talvipuistoa. Savonlinnan ammatti-instituutin Varkauden yksiköstä tulee opiskelijoita helmikuun puolivälissä rakentamaan igluja taukopaikaksi jäälle Linnansaaren kansallipuistoon menevän luistelureitin varteen. Kampuksen matkailuja muotoilupuolen opiskelijoiden ryhmä taas rakentaa Oraviin oman talvipuiston. Talvipuisto-teema jatkuu koko luistelureitin läpi ja on näin jatkoa Järvisydämen isommalle talviopuistolle.

Poronsalmen talvikylä lähtee kilpailemaan Pohjois-Suomen kanssa, tyyliin Kemin lumilinna ja Ylläksen lumikylä. Linnansaaren kansallipuisto on ollut perinteinen ”kesämatkailukohde”, mutta nyt siihen pyritään kokoamaan ympärille myös ”talviretkeilyä” kansallipuiston alueella – luistelu- ja potkukelkkailureitti Oravi – Linnansaari – Rantasalmi sai menneenä talvena yllättävän suuren suosion – yritimme yhtenä viikonloppuna käydä oma kohtaisesti kokemassa sen, vuokrataksemme potkurin tai retkiluistimet, mutta valitettavasti jäimme ilman sitä kokemusta – kaikki vuokrattavat oli jo vuokrattu – ehkä se onnistuu tänä keväänä.!

Talviyö tapahtumaan Rantasalmen matkailu- ja yrittäjät toivottavat Tunturilatulaiset tervetulleeksi , vaikka ennätystä ei pystytäkään nyt tekemään – ehkä ensi vuonna!

Millainen mahtaisi olla talvivaellus vaihteeksi täällä päin, vaikka alueella Linnansaaren kansallispuisto – Kolovesi. Kolovedellä on moottorikäyttöisten kulkupelien, kuten moottikelkan ja kesäaikana moottoriveneen käyttö kielletty.

Osallistumismaksu Tunturiladun väeltä on 10 €, joka sisältää yleisten tilojen käytön ja tapaturmavakuutuksen – järjestäjät lupasivat myös järjestää tarvittaessa sisämajoituksen, jos kesken yön vilu yllättää. Saunamaailmaan voi halutessaan tutustua hintaan 10 € - saunoja löytyy mm. savu-, hulju-, riihi-, hako- ja höyrysauna Savon impi.

Tapahtuma-alueelta voi ostaa myös ruokailut esim. keittolounaan ja aamupalan á hintaan 5€.

Lisätietoja löytyy mm. netistä: www.rantasalmitravel.com

Terveisiä sattumien Savosta tervetuloa-toivotusten kera

Lea Sarkeala

Tällä palstalla voit pohdiskella ajankohtaisia asioita, joihin toivot muidenkin ottavan kantaa.

Lähde etsimään nälkääsi

Vuodenvaihteen molemmin puolin mietin kovasti oman kerhomme ja koko Tunturiladun tulevaisuutta.

Ensin tuli mieleeni joukkomme ikärakenne ja muutamia muitakin heikkouksia, muttaei, se tie ei johda mihinkään. Pitää etsiä vahvuutemme ja löytyihän niitä.

Ehkä suurin vahvuutemme on pienen joukon etu: tunnemme melko hyvin toisemme. Se antaa sosiaalista turvaa ja lämpöä. Toinen etu on mielestäni se, että olemme pysytelleet erossa törsäily-muodista liikuntaa harrastaessamme.

Liikumme asianmukaisin varustein, omin voimin ja kämpämme ovat riittävän suojan antavia. Suuri etu on myös laaja talkootoiminta. Yhtä arvostettavaa on mittava tietotaito kulkiessa erämaassa.

Voit varmaan huomata muitakin vahvuuksia edellisten lisäksi. Jatka siis luetteloa itse.

Mielestäni meillä on eräs luontainen vahvuus, joka on niin itsestään selvä, ettemme edes tajua sen vahvuutta. Se on vielä sellainen, joka näyttää puuttuvan nuoremmilta sukupolvilta huolestuttavassa määrin.

Nyt voidaan sanoa, että olemme itse jättäneet sen opettamatta lapsillemme. Syyllistäminen ja syyllistyminen eivät vie kuitenkaan eteenpäin. Voimme kirkkain otsin sanoa: Tämän olen hiljattain oppinut.

Me tiedämme mitä on nälkä ja kuinka hurmaavalta maistuu ruoka lepotauolla. Samoin olemme kokeneet vilun ja väsymyksen ja kämppään saapumisen onnentunteen, lämpöön ja lepoon. Ne kokemukset ovat opettaneet meille kuinka nälkä ja sen tyydytys ovat ehdoton pari voidaksemme kokea elävämme täysipainoisesti ja terveesti. Siinä on toteutunut lauseen: Terve sielu terveessä ruumiissa, ajatus.

Suomessa, niin kuin koko länsimaisen sivistyksen piirissä, on päässyt vallalle yhä paheneva **törsäämisen kulttuuri.** Ihmisille ei enää riitä, että nälkä tyydytetään, vaan halutaan enemmän ja enemmän yli oman tarpeen eli nälän. Nautintoa nautinnon päälle. Mikä pahinta, ei tajuta, kuinka nautinto kokee silloin inflaation.

Tarvitaan lisää suklaata, viinaa, leluja, muotivaatteita, hurjia kokemuksia, huumausaineita, vaikka mitä, jotta sama nautinto saavutettaisiin. Nyt käsissämme on liikalihavuusongelma, jäteongelmat, masennustautien lisääntyminen, huumeongelmat ym. ym.

Kuinka moni lapsi, nuori ja vanhempikin on menettänyt kylläisyysreaktionsa luonnollisen rajan.

Uusi suunta

Ehdotankin, että laajentaisimme toimintamme aatteellista pohjaa ja alkaisimme markkinoida tervettä sielua ruumiin lisukkeeksi ja lähtisimme joukolla etsimään aitoa nälkäämme.

Vahvistaisimme toinen toistamme kohtaamaan sen todellisen nälkämme, olkoon se sitten rakkauden nälkää, hoivan nälkää, voiton, vallan, kuulluksi tulemisen nälkää. Ettei näitä nälkätiloja tarvitsisi turruttaa ja peittää korvikkeilla.

Olenko kenties sinisilmäinen, kun uskon, että jos todelliset nälkämme saavat tyydytyksensä, se vähentää törsäilyhalua. Kun saa ruokaa nälkänsä määrän, alkaa uskoa (luottaa) itseensä ja muihin.

On tässä aatteellisuudessa minulla omakin lehmä ojassa. Nimittäin olen kokenut suorastaan ärsyttävänä nykyisen eläkepommin, mummokylät, emmental-vitsit, dementiahysterian keskustelun aiheet. Meidän seniorien asemaa eivät muut kohenna riittävästi, vain me itse. Me itse voimme nostaa kunniaan joskus muodissa olleen sanaparin: Vanhuus ja viisaus.

Otan vastaan mielipiteitä.

Liisa Haapalainen
liisa.haapalainen@luukku.com

Yli 70-vuotiaiden vakuutusturva

Tunturiladun aloite vakuutusturvan laajentaminen koskemaan myös yli 70-vuotiaita jäseniä on tuottanut tuloksen. Yhdistyksen voivat halutessaan tehdä ns. aikuisten harrastevakuutuksen, jolloin vakuutettuina ovat 70 – 79 vuotiaat.

Miten tämä hoidetaan, siitä johtokunta tekee esityksen. Vakuutuksesta lisätietoja saa lähimmästä Pohjolan konttorista tai palvelunumerosta 03030 303.

Vakuutusterveisin **Lea Sarkeala**

Onko sinulla arpaonnea?

Tunturiladun juhlavuoden kunniaksi jäsenistölle jaetaan korvauksetta Viiden Vuosikymmenen Vaellus -kirjoja siten, että kerhojen käyttöön annetaan yksi kirja kerhon kymmentä jäsentä kohden. Jokainen kerho saa omalta osaltaan päättää kirjojen jatkokäytöstä. Kirjat jaetaan Kevätpäivillä Vesalassa.

Tämän vuoden aikana liittyvät uudet jäsenet saavat kirjan korvauksetta juhlavuoden kunniaksi.

Tunturiladun jäsenistä lukuisa joukko ei kuulu mihinkään kerhoon pääasiassa pitkien etäisyyksien vuoksi. Tasapuolisuuden vuoksi halutaan myös kerhoihin kuulumattomille jäsenille turvata mahdollisuus saada kirja juhlavuoden kunniaksi. Kirjan saaminen edellyttää aktiivisuutta, sillä kirjan jakelu perustuu arpaonneen. Kerhoihin kuulumattoman jäsenen tulee ilmoittaa halukkuutensa osallistua 40 kirjan arvontaa lähettämällä yhteystietonsa kerhoasiainhoitaja Sirpa Alapuraselle kesäkuun loppuun mennessä. sirpa.alapuranen@luukku.com

Arvonta suoritetaan heinäkuussa ja siihen osallistuvat ne jäsenet, jotka ovat ilmoittautuneet Sirpalle.

Johtokunta

Kerhojen verkkosivut

Tunturiladun kerhojen verkkosivut on otettu käyttöön, mutta innostus sivustoon mukaantuloon on ollut vielä hieman nihkeää.

Kynnystä sivujen käyttöön on madallettu kaikin mahdollisin keinoin. Tunturilatu on tullut kerhoja vastaan kustannuksissa merkittävästi. Päivityksestä ei aiheudu kuluja, koska kerhot päivittävät sivunsa itse. Kuukausimaksuista on Tunturilatu luvannut ainakin toistaiseksi huolehtia.

Sivupohjat on tehty sellaisiksi, että niitä on helppo käyttää. Kerhon omilla tarinoilla, kuvilla ja toiminnalla sivuista saadaan omaleimaiset.

Tähän mennessä saadut kokemukset ovat pelkästään myöntisiä. Sivut ovat käyttäjästävälliset eikä niiden tekemiseen tarvita erityistaitoja tai - ohjelmia. Ja työ sujuu joutuisasti.

Mikäli kerhonne arkailee vielä käyttöä, ota yhteyttä. Kerron mielelläni lisää!

Satu Ojala
puh. 050 - 5234 844

Aiun Uula

Yhdeksänkymmentä vuotta täyttänyttä Aiun Uulaa tuli lannanriuku LAPIN KANSASTA haastattelemaan merkkipäivän johdosta.

- Mikähän se mahtaa olla teidän korkean ikänne salaisuus, kuului ensimmäinen kysymys.

- Nah, mie en oo viinaa maistanu, en tupakkia polttanu, enkä vierhaasen naishen koskenu... alotti Uula selityksensä. Innokas toimittaja ennätti kuitenkin keskeyttämään ukon, ennen kuin tämä ehti jatkaa vastaustaan .

- Kyllä siinä täytyy olla jotain muutakin. Minun isäni ei elänyt kuin 56-vuotiaaksi, vaikka vietti aivan samanlaista elämää, penäsi nainen.

- Nah, se ei killa viettäny tarpheks pitkään, päätteli ukko tyynesti.

Haastattelija yrittää lähestyä aihetta toiselta kannalta, tehdäkseen kysymyksensä yksinkertaisemmaksi.

- Kertokaapa mitä minun pitäisi tehdä jotta eläisin yhtä vanhaksi kuin te ?

- Nah, sun pittää vain oottaa, neuvoi Uula.

Nuorta toimittajaa oli etukäteen varoitettu siitä että haastattelusta saattaisi tulla vaikea, joten hän jatkoi sinnikkäästi uteluaan.

- Te ette näköjän tarvitse korkeasta iästänne huolimatta lasejakaan.

- Nah, en mie vasithen tarvihe. Saatan mie juua pullon suustani.

Toimittaja ei lannistu, vaan päättää yrittää vielä uudella tutummalla ja kotoisammalla aiheella.

- Oletteko te asuneet täällä koko ikänne ?

- Nah, en killa vielä, vastaa Uula yks´kantaan.

Haastattelusta tuli ennätyslyhyt.

- Heikha -

Naisköörit taas liikenteessä. Geatkin naiset rinkan kanssa

Karhunkierroksella ja Pöyrisjärvellä

Geatkin naisten viimekesäiset vaelluskohteet valittiin vähän samalla teemalla kuin morsianta kuuluu pukea; mukaan otettiin jotain uutta ja jotain vanhaa. Ne siniset ja lainatut tulivat toteen sitten reissun aikana. Kesällä lähdettiin Kuusamoon, syksyllä ensi kertaa Pöyrisjärvelle.

Karhunkierroksella on useita riippusiltoja. Harrisuvannossa on komea silta, jonka myötä reitti on muuttunut, sillä muistin mukaan Siilasmajalle pääsi aiemmin vain Jyrävän suunnasta.

Koko Karhunkierroksen porukka yhteispotretissa, takana vas. Maisa ja Eija, keskellä Satu, Arja, Laila, Liisa, Aila ja edessä Airi, Maria, Maiju, Marja-Liisa ja Arja.

Vaikka vaelluksilla yleensä halutaan katsoa kauas, on hyvä välillä vilkuilla myös lähelle.

Kesävaellukselle lähdettiin Kuusamoon siksi, että halusimme kiertää Karhunkierroksen juuri tänä reitin 50-vuotisjuhlavuotena.

Lähdimme matkaan Hautajärveltä, joten reitillemme kertyi pituutta kaikkiaan 90 kilometriä. Hautajärven ja Ristikallion välinen pätkä oli meille tuntematon tuttavuus, mutta se oli maastollisesti aika yksitoikkoinen. Oulangan kanjoni tuli kyllä tutuksi - vesisateen saattelemana.

Karhunkierroksella piti olla heinäkuun lopulla paras sesonki päällä, mutta harvassa olivat kulkijat koko reitillä. Suositummaksi näyttää tulleen Pikku-Karhunkierros, jossa kulkijoita oli ruuhkaksi asti. Pääasiassa muut vaeltajat koko reitillä olivat ulkomaalaisia, joten Suomen kaunis luonto tulee tätä kautta heille hyvin tutuksi.

Ekopisteet ilahduttivat

Uutuutena reitillä oli otettu käyttöön ekopisteet, joita oli ripoteltu muutama reitin varrelle. Palamattomia ja maatumattomia roskia piti kantaa mukanaan korkeintaan päivän verran. Hieno juttu, mutta idea ei ole vielä tullut kaikille kulkijoille tutuksi. Kannattaisi ehkä tiedottaa asiasta näkyvämmin reitin lähtöpaikoilla.

Kiutaköngäs, Jyrävä ja Myllykoski olivat kokemisen arvoisia. Ja Kitkajoen varressa taapertaminen otti voimille, mutta onneksi laskimme lepuuttavamme jalkojamme Siilastuvalla, jossa yövyimme ja tutustuimme lähes kesyyn, Martaksi ristimäämme tuttavalliseen poroon.

Martta taisi mieltyä myös meihin, koska se viitsi kopsutella jonkin aikaa seurassamme kulkiessamme pitkospuita pitkin. Ja näitä kesyjä kaveruksia löytyi joka leiripaikalta, Martan lisäksi ristimme yhden poron Hertaksi ja yhden Bertaksi.

Perusjoukko kesän vaellusporukastamme muodostuu naisista, jotka vuodesta toiseen haluavat vaeltaa heinäelokuun vaiheessa, mutta aina saamme myös uusia lähtemään mukaan. Joukkoomme saimme tällä kerralla myös Maisan Oulusta, joka vuosien vaellustauon jälkeen nautiskeli jälleen poluilla kulkemisesta.

Ruska teki tuloaan Pöyrisjärvellä

Pöyrisjärven erämaa-alue oli meille kokonaan uusi tuttavuus. Syyskuun ensimmäisellä viikolla maaruska teki tuloaan jo vauhdilla ja rinteiden kirjo oli käsittämättömän kaunis.

Pöyrisjärvelle johtaa mönkijäura, jota pitkin on helppoa ja nopeaa kulkea. 18 kilometrin taival Pöyrijärven kämpälle Näkkälästä etenee joutuisasti ilman isompia haasteita. Suuria nousuja, laskuja, soita tai vesistöylityksiä ei mainittavammin ole.

Pöyrisjärven alue oli uskomattoman kaunis. Keltaista hiekkaa riittää silmänkantamattomiin järven ympärillä eikä järvikään ole mikään lätäkkö! Harmi, ettei meillä täällä Satakunnassa ole näitä järvimaisemia riesaksi saakka.

Pöyrisjärvi houkutteli tekemään kevyitä päivävaelluksia ilman rinkkaa. Varaus- ja autiotuvan mukavuuksista nautimme kolmen päivän ajan, ruuhkaa kun ei ollut. Muut kulkijat olivat todella harvassa! Yksi pariskunta kertoi vaeltaneensa erämaa-alueella viikon ja me olimme ensimmäiset ihmiset, jotka he tapasivat - jo kotimatkalla ollessaan.

Jos Käsivarren alueella on vaikeuksia löytää telttapaikkoja, Pöyrisjäven seudulla niitä on yllin kyllin. Telttayöt olivat nautinnollisia, kun ei tarvinnut nukkua kiven eikä kannon päällä.

Jierstivaara, Termisvaara ja lehtojensuojelualue tarjoavat katsottavaa ja koettavaa niin huiputtajille kuin Lapin kasveista innostuneille.

Suosittelen vaellusta Pöyrisjärvellä! Haasteellinen reittivaihtoehto on lähteä liikenteeseen Vuontisjärveltä tai sitten patikoida kevyemmin Pöyrisjärven ympäristössä.

Pöyrisjärvellä voi varautua hyiseen jalkakylpyyn, mikäli mieli palaa tutkimaan maastoa mökin toisella puolella. Sirkka ja Sirja astelivat mietteliäinä vastarannalle.

Pöyrisjärvelle ruska teki tuloaan syyskuun ensimmäisellä viikolla. Tässä kavutaan kohti Termisvaaran huippua.

Kämppäesittelyssä

Susikyrö

Tunturiladun kämppien esittely – ensimmäisenä Susikyrö – kämpistämme aikajärjestyksessä ensimmäinen.

Tunturiladun omistamista kämpistä puhutaan eri kirjoituksissa mitä siellä milloinkin on tapahtunut ja ketä siellä mahdollisesti on ollut käymässä, talkoista yms. - kertomatta millaisia nämä kämppämme ovat, joten aloitan tässä lehdessä sarjan ”Tunturiladun kämppien esittely”.

Susikyrön löydät Gt-kartasta, ruutu K-35 tai Hetta – Outakka ulkoilukartasta.

Ajo-ohje: Muonio – Sirkka tietä n. 11,5 km itään – käännytään pohjoiseen Raattamaan menevälle tielle, sieltä pohjoiseen Peltovuoman tietä n. 5 km – käännytään tienhaarasta Vuontipirtin tielle. Tieltä viitoitus Susikyröön hiekkatielle oikealle – Vuontispirtille matkaa alle kilometri tienhaarasta.

41-vuotias eräkämppä

Susikyrön vanhakämppä on rakennettu vuonna 1965 Vuontisjärven rannalle Pallas-Ounastunturin kansallispuiston välittömään läheisyyteen. Susikyrön sauna on Vuontijärven rannassa – saunan verannalta voi ihailla edessä siintävää tunturijonoa ”Jäkäläkero, Vuontiskero, Lumikero jne. - komeampaa maisemaa Lapista saa etsiä!

Saunaveden voi ottaa järvestä tai saunan läheisyydessä olevasta kaivosta – kaivo on vasemmalla puolella, kun katselet tunturimaisemia saunan verannalta.

Puut saunaan haetaan keittokatoksen vieressä olevasta liiteristä – tuo tullessa – vie mennessä – vanha oppi, josta muistutti eräs kerholaisemme Pöyrisjärven vaellusviikolla muutama vuosi sitten – kannattanee muistaa, kun menee tyhjin käsin saunalle!!

Vanhakämppä on ns. eräkämppä, johon mahtuu mukavasti majoittumaan n. parikymmentä henkeä. Mukavat yöunet takaa siskonpetinä toimiva ylä- ja alalaveri, vakiovarusteena siellä on patjat ja tyynyt, jokainen yöpyjä tuo tulleessan oman peitteen esim. makuupussin sekä aluslakanan ja tyynyliinan.

Kämpässä on kamina, puulämmiteinen hella sekä kaasukeitin. Valoa illan hämärään tuo kynttilän valo, joka sammuu suhteellisen aikaseen, koska Nukku-Mattia ei tarvitse kauan houkutella Susikyrön kämpässä.

Vaatteiden kuivatus kattoparrujen koukuissa onnistuu mukavasti kaminan tai hellan antamassa lämmössä ja tuo kotoisan ”autiokämppä - tunnelman” tupaamme.

Kämpän ruokailuastiat ja valmistusvälineet ovat vähän samaa tasoa, kun autiomajoissa – niillä pystyy jotain valmistamaan ja syömään – hätätilassa, mutta olemme tottuneet siihen, että kämpän käyttäjät tuovat omat astiat tullessaan ja hoitavat ruokailut niillä. Kämpän astiavalikoimaa ei ole tarkoituskaan laajentaa, mutta laatua kyllä parantaa lähi tulevaisuudessa.

Kämpän alakerrassa on säilytystila, josta löytyy mm. ensiapuahkio, polkupyörä, kottikärry yms.

Tilaa varusteille

Varusteiden säilytystä varten ison kämpän verannalla on hyvää tilaa ja tarpeellisia koukkuja, joihin varusteet saa mukavasti sateen suojaan – kantovälineille ja ruokatarvikkeille on harvoin tilaa kämpässä ja jääkaappikin sieltä puuttuu!

Pihapiirin tärkein paikka lienee kämppien jälkeen on keittokatos pöytineen ja liesineen – keittokatoksessa voi mukavasti valmistaa ruokaa isommallekin porukalle – takaa myös mukavammat nukkumisolosuhteet kämpissä ilman ruoan käryä ja kuumuutta. Keittokatoksen vieressä on puuliiteri ja työkaluvarasto sekä kaivo.

Oskarit

Pihapiiriin kuuluu ison kämpän lisäksi ”paritalo” Susi-Oskari ja Koira-Oskari. Koira-Oskari on nimensä mukaan ns. koirakämppä, johon koiranomistaja voi majoittua koirineen, koska muihin kämppiimme karvallisten lemmikkieläinten tuominen on kielletty (myös karvattomien).

Kämpät ovat peilikuvia toisistaan. Majoittuminen samalla tavalla, kun isossa kämpässä. Laverilla on mukavasti tilaa n. kuudelle hengelle. Kämpän varustukseen kuuluu vuodevaatteet, ruokailuastiat ja valmistusvälineet – sama taso, kun isossa kämpässä. Kämpissä on lämmittämistä varten tulikiviuuni, jossa myös keittotaso sekä kaasukeitin. Kämpän eteisessä ja verannalla on paikka varusteiden säilytystä varten ja molempien kämppien verannalla on luukku, jonka alta löyty pieni kellari ruoan säilytystä varten.

Kämpän vinniltä löytyy puutavaraa yms.ja hätätilassa on sieltä löytynyt myös majoitustilaa.

Puuseet löytyvät vanhan kämpän ja uusimman tulokkaamme Aihkin välisen polun vierestä kämppätien puolivälistä.

Aihki

Uusimmasta kämpästämme Aihkista, joka on samassa pihapiirissä. Se on varausmökki, jonka avaimen saa Raimo Pahkalalta.

Aihki on ainoa Susikyrön pihapiirissä oleva rakennus, jossa on sähköä tarjolla lämmitykseen ja ruoan valmistukseen sekä valaistukseen. Rakennuksessa on yksi huone, jossa majoitustilaa virallisesti kolmelle hengelle, mutta tunturilatuhengen mukaan kämppään mahtuu hyvin neljä henkeä, jos lattia tilaa käytetään nukkumiseen.

Tuvan saa mukavasti lämpimäksi takalla ja lämpöä voi ylläpitää sähköpattereilla – lämmitys pelaa, kun muistaa kerran vuorokaudessa painaa seinällä olevaa sähkökatkaisijaa.

Aihkissa on jääkaappi, sähkölevy sekä mikroaaltouuni sekä veden keitin. Keittövarustuksiin kuuluu myös kuuden hengen ruokailuastiat sekä valmistusvälineet.

Aikin verannalta löytyy pöytä ja tuolit, jos haluaa nauttia vaikka ”ulkoilmaruokailusta” kauniita maisemia katsellen.

Aihkin pihapiirissä on sauna sekä pieni puuvarasto. Saunaveden joutuu hakemaan kaivosta, joka on keittokatoksen vieressä. Aihkin saunaan käy Susikyrön avain.

Saunomisessa kannattaa käyttää normaalia maalaisjärkeä – puuta menee paljon ja se on kallista -saunan lämmityksessä ja kylpemisessä kannattaa muistaa se, että kannattaako samana päivänä lämmittää molempia saunoja!

Ympäristö

Susikyrön ympäristön maasto tarjoaa mahdollisuuden erilaisille harrastuksille – kalamiehet voivat heittää verkot veteen ja kokemuksesta voin sanoa, että ei turhaan – muistakaa ottaa kalamerkit ison kämpän seinältä. Hommakankaalta löytyy marjat ja sienet. Patikoimaan voit lähteä ylös tunturiin Vuontipirtin ohi kohti Hotel-Montellia tai kiertämään vaikka Vuontisjärveä.

Tunturilatu on mukana latuverkoston ylläpidossa – Susikyrön ympäristöstä löytyy sekä perinteiseen että luisteluhiihtoon sopivia latuja, jotka vievät ylös tunturiin tai kiertävät alhaalla, ja jos päivällä ei ole mahdollisuus hiihtää, niin valaistu latukin löytyy. Latukartta on Susikyrössä ja sen saa myös Vuontispirtiltä pientä maksua vastaan.

Latujen kunnosta voidaan olla monta mieltä - oman kokemukseni perusteella sanon, että nautin suunnattomasti toissa keväänä niitä hiihtäessäni – ladut olivat todella hyvät ja tungosta niillä ei ollut.

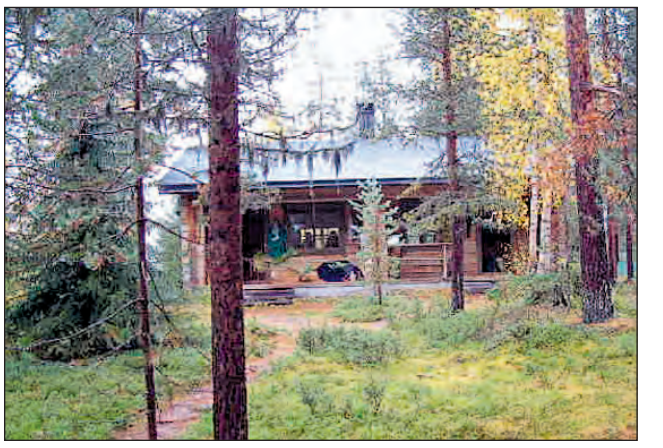
Hiihtäjille hyviä latuja, marjastajille marjaonnea, retkeilijöille retkimieltä ja kalastajille kalaonnea, mutta käytättehän kalojen käsittelyssä vain kala-asioita, koska joukostamme löytyy myös kalaallergisia henkilöitä.

Tunturiladun juhlavuosi tuo varmaan ennätysmäärän käyttäjiä kämpillemme – sopu tilaa antaa – tapaamisiin Susikyrössä.

Kämppäterveisin
Lea Sarkeala
Kämppätoimikunta
Tunturiladun johtokunta

Harmaantunut, tunnelmallinen Susikyrö.

Susi-Oskari.

Keittokatoksessa on tunnelmaa!

Näkymä Susikyrön läheiseltä jängältä Lumikerolle.

Kösäkkö-teltta

Teltan perusrakenne on kopioitu Erik Pihkalan v 1966 johtaman Grönlannin retkikunnan käyttämästä teltasta, jossa kupoliteltan kaarien varaan asetetaan ohuesta vedenpitävästä kankaasta tehty huppu, jolloin kankaiden väliin jää eristävä ilmakerros. Parasta teltassa on kankaiden läpi johdettu 25 cm:n pituinen pölynimurin letkun- tms. pätkä, joka toimii ilmastointiputkena.

Parannettu painos teltasta kehiteltiin Kavtsissa vuosina 2004–2005, jolloin siihen lisättiin pituutta 20 cm. Myös kaaret valmistetaan kerhossa. Alumiinisten kaariputkien liitosholkit on tehty ruostumattomasta putkesta ja ne on työstetty niin, että kaaret eivät vääntyile liitoskohdista. Vastaavana talkoolaisena teltan kehittelyssä toimi Tuomo Väliaho, joka myös suunnitteli kaarien taivutusprofiilin ja työkalun taivutukseen.

Leiripaikan valinta

Paras teltan paikka on sellainen, johon käy hieman tuuli, koska silloin sisäkosteus pysyy selvästi vähäisempänä.

Käyttämässämme telttamallissa ei kuitenkaan yleensä esiinny häiritsevää kosteutta tuuletusputken ansiosta. Ylempänä maastossa yölämpötila on korkeampi kuin esimerkiksi alhaalla suon reunassa tms. paikassa.

Alustan tamppaus

Lumitilanteesta riippuen aloita pohjan tiivistäminen sotkemalla ensin jaloin noin 3mx3m ala lumesta tiiviimmäksi. Sen jälkeen tamppaa sitä sukset jalassa ristiin niin, että se kantaa jalkahenkilön.

Senkin jälkeen ole varovainen, koska tampatussa alustassa saattaa olla valmistusvika ja humpsahdat lumeen.

Tämä on vaarallista varsinkin teltan pystytysvaiheessa, koska silloin refleksinomaisesti tarraudut kiinni teltan kaareen ja se saattaa rikkoutua.

Sisäteltan pystytys

Levitä teltta hangelle ja pujota kaaret kanaviinsa siten, että sisäkkäin sopivat kaaret ovat vastakkaisissa kanavissa. Koska yksin et saa lähteä vaellukselle, on sinulla kaveri mukana, joka vetää toista yhteen sovitettavaa kaaren alapäätä mahdollisimman kauas, etteivät kaaret jännity liikaa niitä laitettaessa sisäkkäin.

Ennen kaarien yhdistämistä on kuitenkin varmistuttava siitä, että kaaret ovat teltan kaarikanavan pohjassa, siis työnnetty perille asti.

Toinen kaaripari asennetaan ensin laitetun alapuolelta. Niiden yläpäitä sisäkkäin laitettaessa on vieläkin tärkeämpää, että kaarien alapäitä vedetään ulospäin. Sitten solmitaan kalotti nauhoilla kaariristikkoon ja laitetaan ilmanvaihtoputki paikalleen. Sisäteltta on pystytetty.

Huom! Jos kaarenpäitä sisäkkäin sovitettaessa teltta tuntuu ikään kuin kutistuneen, eikä anna myöten niin <u>älä käytä voimaa</u>, vaan tarkista, ettei sisällä oleva kattoverkko ole sotkeutunut ja siten estä teltan laajenemista täyteen mittaansa. Sotkeutumista voivat aiheuttaa esimerkiksi kuivatusnaruilla olevat pyykkipojat, keskilenkkiin asennettu koukku tms.

Ulkoteltan asennus

Seuraavaksi laitetaan päällyskangas sisäteltan päälle ja ilmanvaihtoputki johdetaan kangaskanavan läpi. Päällyskankaan oviaukon puoleisissa alanurkissa on eriväriset kangaspalat helpottamassa asennusta.

Kangas kiinnitetään pujottamalla sen nurkissa olevat lenkit sisäteltan kaarien alapäihin. Lenkkejä on kussakin nurkassa kahta kokoa, joilla voidaan säätää kankaan ryhdikkyys sopivaksi. Valmiiksi pystytetyn teltan voi myös siirtää tampatulle alustalleen sukset jalassa.

Teltta ankkuroidaan kolmelta sivulta päällyskankaan läpi johdetuilla naruilla. Narut ovat kiinnitetyt sisäteltan sivujen räystäissä oleviin kolmionmuotoisiin renkaiseen joko kiinteästi tai ns. pakettinappuloilla, jotka pujotetaan kolmiorenkaiden läpi.

Jotkut teltat vaativat rakenteellisista ominaisuuksistaan johtuen ankkuroimisen myös nurkistaan, jotta pohja saadaan täyteen laajuuteensa. Oviaukko suunnataan aina myötätuuleen. Myräkällä voidaan avata katos sen eteen ja tehdä tarvittaessa tuulen puolelle suojaseinämäksi lumivalli.

Purkaminen

Se tapahtuu päinvastaisessa järjestyksessä. Ensin poistetaan päällyskangas. Sitten kaarien yläpäitä painetaan vähän alaspäin, jolloin ne löystyvät (ovat samansuuntaiset) ja voidaan kevyesti nitkuttamalla irrottaa toisistaan. Ensin irrotetaan alimmainen kaaripari.

Huom! Kun kaaret otetaan pois kanavistaan, tehdään se ehdottomasti työntämällä ne ulos eikä vetämällä. **On varottava, ettei ulostyöntyvällä kaaren päällä rikota löysänä poimuilevaa telttakangasta.**

Keitin

Keittimenä teltassa olemme käyttäneet Optimus Hiker -nimistä keitintä, joka laatikkomallisena on helppo käsitellä ja avattuna heti käyttövalmis.

Keitin ankkuroidaan alusvanerin päälle, siihen kiinnitetyillä, esimerkiksi kourupintaisen kattolistan paloilla, jolloin keittimen pohja on irti levystä. Polttoaineena käytämme lamppuöljyä tai valopetrolia, koska niistä ei käyttämissämme lämpötiloissa muodostu räjähdysherkkää höyry-ilmaseosta. Markkinoilla on muitakin keitinmalleja, mutta esimerkiksi kohmeisin käsin polttoainepullojen liittäminen keittimeen on hankalaa.

Varusteiden kuivatus

Teltan sisällä on kattoverkko varusteiden kuivatusta varten. Kaarirakenteet eivät kestä painavia varusteita, esimerkiksi saappaita. **Teltan seinillä olevilta kuivatusnaruilta varusteita ei oteta vetämällä pois, vaan pujottamalla.** Narujen kiinnityslenkit on ommeltu teltan nurkkasaumoihin ja jos ne saadaan ratkeamaan, niin koko sauma saattaa revetä.

Telttailu tavaksi talvellakin! Kösä ja Tuomo

Keittiö keskellä ja makuutilat sivuilla, alla eristävä solumuovimatto.

Kokemuksia teltan käytöstä

Teltan pohjalle levitetään eristeeksi 3 mm:n umpisolumuovi, joka nousee reunoilta 20-30 cm:n korkeudelle. Tämän ”kokolattiamaton” päälle asetellaan makuualustat ja muu kalustus..

Iltaisin pöllytellään makuupussi kuohkeaksi ja lämpimäksi niin, että pöllyttäjä on sen ja keittimen välissä. Keittimen toimiessa on muutenkin oltava varovainen, ettei polteta varusteita.

Keittimellä saadaan telttaan yli 20 asteen lämpö ja kattoverkon tasalla se on jopa 60 astetta. Ilman lämmittämistä sisälämpötila on 5-10 astetta korkeampi kuin ulkolämpötila.

Kovalla pakkasella pieni pullo keittimen esilämmityspriitä on hyvä pitää öisin lämpimässä, jotta se saadaan syttymään.

Pystytettäessä teltta kovalla tuulella, esimerkiksi 12-14 m/s, on varottava, ettei se karkaa eikä tuuli tyhjennä ahkiota. Kahden ihmisen voimin pystyttäminen onnistuu, kun teltta ankkuroidaan ensin tuulen puolelta. Kankaiden väliin hankeen voi upottaa sukset pystyyn helpottamaan tuulen painetta.

Päivätauolla on hyvä pystyttää vain sisäteltta, jonka suojassa voi keitellä, ja samalla teltta ja muutkin varusteet kuivavat.

Lopuksi kolme hyvää kokemusta teltan käytöstä: Tuvan paikalla oli vain palaneen kämpän savupiippu, en jaksanut kämpälle, enkä löytänyt sitä.

Kattoverkko ja sivunarut varusteiden kuivaukseen.

Absidi ja myrskyliepeet lisäävät käyttömukavuutta.

Nopeasti pystytettävä sisäteltta sopii sellaisenaan päivätauolle.

Jäsenmaksuista

Hyvä tunturilatulainen!

Jäsenmaksujen perintä on menossa, olethan tarkkana ja maksat jäsenmaksusi ehdottomasti saamallasi Tunturiladun tilisiirrolla siinä olevaa viitenumeroa käyttäen, silloin jäsenmaksusi ohjautuu oikein eikä turhia karhukirjeitä tule.

Älä myöskään muuta jäsenmaksun summaa, jos lisää perheenjäseniä liittyy samasta taloudesta tai luovut kerhonjäsenyydestä niin ilmoita siitä minulle niin lähetän uuden laskun.Ole hyvä ja lähetä osoitteen muutokset ”olemme muuttaneet” -kortilla tai sähköpostilla pirjo.sinilehto@kolumbus.fi Ilmoitathan kaikki mukanasi muuttavat jäsenet.

Kavtsilaiset tekevät muutos ilmoitukset Vappu Hietalalle.

Riemukasta talvenaikaa kaikille!

Jäsensihteeri Pirjo

TERVETULOA KESÄPÄIVILLE 18.-20.8.2006

jotka Tunturikerho Vihtta järjestää Vähänkyrön seurakunnan leirikeskuksessa Kaukaluodossa (Köklot).

Paikka sijaitsee Mustasaaren kunnassa, n. 30 km Vaasasta Raippaluodon suuntaan. Tarjoamme leppoisaa yhdessäoloa merellisissä maisemissa. Majoitusvaihtoehtoina on huonemajoitusta 4-6 hengen huoneissa, lattiamajoitusta ja telttapaikkoja.

Tarkemmat tiedot seuraavassa Tunturilatulehdessä 2/2006.

Lisätietoja saa Marjut Nummelalta, puh. 040 587 8183 tai marjut.nummela@netikka.fi

TOIMINTA-MUISTIO

VUOSI 2006

17.-19.3.	• Kevätkokous ja kevätpäivät Ovtsin järjestämänä Vesalan Leirikeskuksessa
25.3.-1.4.	• Login kerhoviikko Susikyrössä
25.3.-1.4.	• Oktan kerhoviikko Susi-Talaksella
1.-8.4.	• Tunturilatulaisten viikko Susikyrössä
17.-24.6.	• Tunturilatulaisten viikko Susi-Talaksella
24.7.-5.8.	• Akukammin rakennustalkoot
29.7.-5.8.	• Tunturilatulaisten viikko Susi-Kiisalla
18.-20.8.	• Kesäpäivät Vihttan järjestäminä, Kaukaluodon leirikeskuksessa
9.9.-16.9.	• Tsietsan kerhoviikko Susi-Talaksella
11.-16.9.	• Susikyrö- ja Susiaistalkoot
15.-17.9.	• Susiaiset Susikyrössä
17.-23.9.	• Kumpen kerhoviikko Susikyrössä
11.11.	• Syyskokous ja 60-vuotisjuhla Kolbman järjestäminä Tamperella

Akukammin talkoot

Terveisiä Turusta sunnuntaina 22.1.2006 -22 astetta, talvi on nyt meilläkin.

Tunturilatulehdessä nro 3/05 kerrottiin jo Lapin tukikohtien korjaussuunnitelmista tuleville vuosille.

Kesätalkoiden 2005 (Kyrössä) jälkeen oli tunturilatulaisia vielä viettämässä ruskaa Kiisalla viikoilla 36 ja 37.

Tämä ahkera väki ryhtyi heti töihin ja niin saatiin vielä ennen talven tuloa mm. rakennettua imeytyskenttä saunan harmaavesille. Tämä sama työ pitää vielä hoitaa kuntoon muissakin tukikohdissa lähivuosina.

Kiisalla korjattiin myös saunaa sisäpuolisesti, siistittiin käymälä ja jätekuoppa-alue, tietä paranneltiin, kämpän yläpeteille uudistettiin kaiteita, tehtiin polttopuita talveksi omalta tontilta, siistittiin ympäristöä ja varastoa järjesteltiin.

Kyrössä Pekka Huttusen ja Tapani Oksasen johdolla korjailtiin saunarakennuksen ikkunoita ja polttopuut laitettiin talveksi sisään. Lisäksi siivoiltiin ympäristöä.

Korjaus- ja huoltotöitä on edelleen runsaasti tekemättä, siksi olisi hyvä, jos saataisiin tunturilatulaiset runsaslukuisesti tulevan kesän talkoisiin mukaan.

Päätyö tulee olemaan Akukammin uudelleen rakentaminen (Tunturiladulle tärkeä asia).

Rakennusasiat on sovittu tarkasti Metsähallituksen edustajan ja Utsjoen kunnan rakennustarkastajan kanssa.

Varsinainen talkoo on viikolla 31/2006. Osa talkoolaisista voisi tulla jo viikolla 30 järjestelemään tulevaa työtä (käymälän rakentaminen, rak.tarvikkeiden lajittelua ja vanhan kammin purku), ynnä muonitus- ja huoltotöiden sekä majoituksen järjestely.

Asuminen tapahtuu teltoilla ja (Akumajalla, jonne kävelymatka yhteen suuntaan on 10 km).

Tunturilatu tarjoaa veloituksetta aamupalan ja lämpimän aterian päivittäin **(ennakkoilmoittautuminen tärkeä huolto ja ruokailujärjestelyn takia)**.

Akukammilla tarvittaisiin viikolla 31:

7-10 rakennusmiestä tai rakennusnaista

5-6 henkilöä avustaviin töihin

3-4 henkilöä huolto- ja keittiötöihin

viikolla 30:

4-5 henkilöä etukäteisvalmistelutöihin.

Lisäksi tarvittaisiin Kiisalla viikolla 31 **6-7** henkilöä syksyllä 2005 aloitettujen korjaustöiden saattamiseksi valmiiksi. (vesikatot, saunarakennuksen lattian korjaus ja ympäristön siistiminen sekä tien korjausta ja polttopuiden tekeminen).

Pekan Kammin korjaus jää vuodelle 2007, samoin keittokatossuunnitelman toteutus.

Talaksen korjaustyöt jäävät myös vuodelle 2007.

Kyrössä talkoot viikkoa ennen susiaisia 2006 (asiasta kerrottu Tunturilatulehdessä nro 3/2005), tästä talkooviikosta tarkemmin lehdessä 2/2006.

Akukammin ja Kiisan talkooviikoille ilmoittautuminen:

Pekka Kallio
puh. 050 527 2796
Lea Sarkeala
puh. 0400 299 956

Pekka Kallio
kämppäisäntä

Susivaliokunta

Johtajasusien harrastusnäytteet

1976

116 Toivo Seppälä Hattula Poronhoito Suomessa, esitys poronhoito-organisaation kannalta

117 Veijo Taavitsainen Karhula Haltin kukkivat kasvit, jotka tapasimme vaelluksella 10.-19. 7.76

118 Erkki Toivanen Vantaa Kirjoitelmia lehdissä

119 Jorma Vuorela Hyvinkää Lapin sodan 1944 ja 1945 taistelupaikkojen tutkiminen

1977

120 Raija Härmä Anjalankoski Vanhoja lappalaisten käyttämiä sairauksien parannustapoja

121 Helena Jäntti Suonenjoki Mikä kenkämitä kenkään eräretkelle

122 Jouko Järviö Keuruu Eräretkeilijän varusteopas

123 Jussi Sillander Vaasa Tutkielma Lapinkoirista

124 Veikko Tyrväinen Pieksämäki Tutkielma Lapinkoirista

1978

125 Kalevi Kanerva Turku Ensiapu retkellä

126 Kalle Keränen Tampere Ahkio malli Kolbma – tarkka kuvaus ja piirustus

127 Liisa Tikka Helsinki Kokemuksia ja ajatuksia eksymisestä erämaassa

128 Kari Yrjänäinen Pieksämäki Eräretkeilijän vesistönylitystapoja

1979

129 Terttu Civill Tampere Lapin raanun historia, käyttö ja kutominen

130 Matti Isotalo Espoo Turvekammi

131 Tapio Jyvämies Kerava Lapin kultahistoria ja kultamiesten haastatteluja ja kuvia

132 Eino Lehtinen Tampere Autiotuvan rakentaminen, piirustukset ja ohjeet

133 Olli Mettälä Anjalankoski Luontaiselinkeinoihin kohdistuvista paineista Lapin luontoa hyväksikäytettäessä

1980

134 Seppo Juurikkala Espoo Rinkkapulkkasarjan suunnittelu, rakentelu, käyttökokeet ja -havainnot

1981

135 Anja Huhtala Kotka Lapin- ja retkilaulut

136 Timo Karttunen Kotka Joiku

137 Erkki Kauppila Tampere Kuksan valmistus

138 Matti Nurmo Vantaa Maastokertoimen määritys askelmittaria hyväksikäyttäen

139 Reijo Pasanen Joensuu Tornion Lapin kasvisto välillä Abisko-Kebnekaise

140 Nikolai Silen Hämeenlinna Lapin retkeily ja valokuvaus

141 Veikko Stark HämeenlinnaTutustuminen ja perehtyminen suurtuntureiden luontoon sekä kokemusten hyödyntäminen eräopaskoulutuksessa

Jatkuu seuraavassa numerossa

Tunturilatu ry

Johtokunta ja toimikunnat

Raimo Pahkala, puheenjohtaja, Okta, Honkakatu 10, 87100 KAJAANI raimo.pahkala@nic.fi, (08) 637 009, 040 839 6638
Sirpa Alapuranen, varapuheenjohtaja, kerhoasiainhoitaja, Kavtsi, Vallikatu 5–7 A 4, 02600 ESPOO, sirpa.alapuranen@luukku.com, (09) 298 9881, 040 860 5148
Tapani Ilvonen, Kumpe, Kalevankatu 22 as 5, 45100 KOUVOLA, stalo@suomi24.fi, 0400 158 256
Paavo Kramsu, Logi, Lauklähteenkatu 6 A 23, 20740 TURKU, (02) 469 8449, 040 706 2764 paavo.kramsu@luukku,com
Marja-Liisa Mäki, taloudenhoitaja, Alppas, Torikatu 10 as 6, 13100 HÄMEENLINNA, marja-liisa.maki@fortum.com, (03) 675 9061
Lea Sarkeala, Njeallje, Pirtinranta 2 C, 78200 VARKAUS, lea.sarkeala@luukku.com (017) 556 5400, 0400 299 956
Markku Salminen, Kuokte, Vuoritie 24, 04400 JÄRVENPÄÄ, markku.a.salminen@netti.fi, (09) 291 9916 k, (09) 2719 2458 t, 040 548 4600
Hanna Sinilehto, Kolbma, Männiköntie 5 B 20, 05830 HYVINKÄÄ, hanna-mari.sinilehto@vtt.fi, 040 747 7479
Veijo Taavitsainen, Kuovza, Suontaustankatu 13, 48720 KYMI, veijo.taavitsainen@andritz.com, (05) 281 249, 020 450 5006

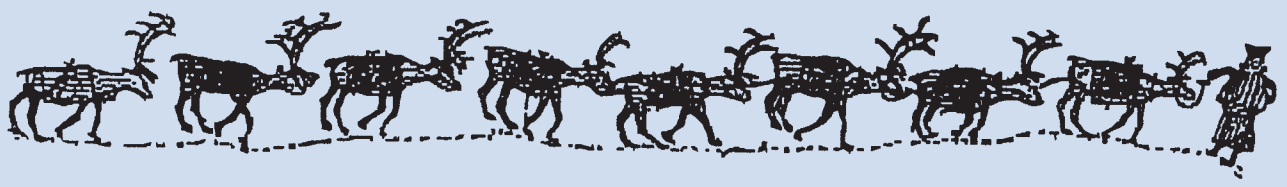
Toimihenkilöt

Riitta Gerlin, sihteeri, Kavtsi, Maria Jotunin tie 10 E 52, 00400 HELSINKI, iitu.gerlin@kolumbus.fi, 040 707 4598
Satu Ojala, toimitussihteeri, Geatki, Karpintie 13, 32700 HUITTINEN, satu.ojala@huittistensanomalehti.fi, (02) 560 1085 t 050 523 4844
Pirjo Sinilehto, jäsensihteeri, Kolbma, Veisunkatu 14 as 5, 33820 TAMPERE, pirjo.sinilehto@kolumbus.fi, (03) 266 2592 k, 040 763 1109
Pekka Kallio, kämppäisäntä, Logi, Kalttasuo, 20660 LITTOINEN, pekka.kallio@hartela.fi

Toimikuntien ja työryhmien jäsenet

Koulutustoimikunta
Marita Maula (pj, 040 509 4412, marita.maula@kolumbus.fi), Hanna Sinilehto, Sirpa Alapuranen, Martti Mäkelä
Kämppätoimikunta
Pekka Kallio (pj, 050 527 2796, pekka.kallio@hartela.fi), Lea Sarkeala, Tapani Oksanen, Unto Flinkman, Unto Oranen
Retkitoimikunta
Markku Salminen (pj, 040 548 4600, markku.a.salminen@netti.fi), Tapani Ilvonen, Matti Häppölä, Tommi Avikainen
Nuorisotoimikunta
Paavo Kramsu (pj, 040 706 2764,paavo.kramsu@luukku.com), Pekka Vuorisalo, Raija Palosaari
Saamelaistoimikunta
Ritva Loimio (pj, 040 552 1037, riloimio@cc.jyu.fi), Lea Sarkeala, Liisa Haapalainen, Juhana Häme
Susivaliokunta
Veijo Taavitsainen (pj, 05 281 249, veijo.taavitsainen@andritz.com) Terttu Civil, Pauli Hulkkonen, Pirjo Jauhiainen, Marita Maula, Matti Reittamo
Tiedotustoimikunta
Satu Ojala (pj, 050 523 4844, satu.ojala@huittistensanomalehti.fi), Riitta Gerlin, Juhana Häme, Raimo Pahkala
Työvaliokunta
Raimo Pahkala (pj, 040 839 6638, raimo.pahkala@nic.fi), Marja-Liisa Mäki, Sirpa Alapuranen, Riitta Gerlin
Kerhoasiainhoitaja
Sirpa Alapuranen (040 860 5148, sirpa.alapuranen@luukku.com)
60-vuotistoimikunta
Raimo Pahkala, Timo Tulosmaa, Markku Salminen, Riitta Gerlin

Saamea

Saamelaiset numerot kiinnostanevat tunturilatulaisia. Ovathan paikalliset tunturikerhot nimet ty niiden mukaan. Mutta kuten näette, numerot kymmenestä eteenpäin ovat pitkiä ja hankaliakin lantalaisille. Niinpä otettiin käyttöön kaikin tavoin sopivat eläinten nimitykset alppas (ilves), kumpe (susi), kuovza (karhu), geatki (ahma) ja njalla (naali) - mitähän seuraavaksi. Tiedot olen poiminut pohjoissaamen oppikirjasta Saamen kielen peruskurssi DAVVIN 1.

Lukusanat

0	nollla siinä on todella 3 ällää		
1	okta		
2	guokte	kuok´te	
3	golbma	kol´bma	
4	njeallje	n'eal'l'l'e	
5	vihtta	vihhta	
6	guhtta	kuhhta	
7	cieza	tsietsa	
8	gávcci	kaavhtsii	
9	ovcci	ovhtsii	
10	logi	lokii	
11	oktanuppelohkái		
12	guoktenuppelohkái		
13	golbmanuppelohkái		
14	njealljenuppelohkái		
15	vihttanuppelohkái		
16	guhttanuppelohkái		
17	ciezanuppelohkái		
18	gávccinuppelohkái		
19	ovccinuppelohkái		
20	guoktelogi		
30	golbmalogi		
90	ovccilogi		
100	cuodi		

Järjestysluvut

1.	vuosttas	
2.	nubbi	
3.	goalmmát	
4.	njealját	
5.	vidat	
6.	gudat	
7.	cihccet	
8.	gávccát	
9.	ovccátl	
10.	logát	
11.	oktanuppelogát	
12.	guoktenppelogát	
jne		
100.	cuodát	(tsuodat)

Tunturiladun juhlavuoden kunniaksi

ONNEA 60-VUOTIAALLE eli LIHKUSÁVALDAGAT GUHTTALOGI -JAHKÁSAS !!!

toivottaa **Ritvis**

Tunturiladun juhlavuoden esine

Tunturiladun 60-vuoden juhlaesine on oheisessa kuvassa oleva vaaleasta poronnahasta tehty, punaisin verkaterein koristeltu kahvipussi. Pussien valmistaja on Marja Näkkäläjärvi-Jomppanen Lemmenjoelta. Kevätpäivillä Jyväskylässä tulee myyntiin **ensimmäinen 100 kappaleen erä hintaan 30 €/kpl.** Lisätilauksia tehdään kysynnän mukaan mutta hinta voi olla korkeampi. Mikäli et pääse tulemaan kevätpäiville tai et saa sieltä ketään tuomaan pussukkaa itsellesi, ota yhteyttä Marja-Liisa Mäkeen (03) 675 9061.

Erätaitoja ja elämyksiä- Tunturilatu 60 vuotta

KAUPPA AVOINNA

Kaikki hyvät jäsenet ottakaa yhteyttä TL:n myyntiartikkeleiden tilausasioissa puh. (03) 675 9061 ilt. ja viikonl. tai osoitteella Torikatu 10 A 6, 13100 Hämeenlinna. Toimitus tapahtuu postitse tai sopimuksen mukaisesti. Toimituskulut lisätään laskuun. Tavaraa annetaan myös myyntitiliin.

Myyntiartikkeli	á €-hinta	Viitenro
Jäsenmerkki	1,70	123
Pinssi	1,70	136
Postikortit=kämpät 3 eril.	0,20	123
Eräretkeilyn perusteet	11,80	152
Balggis-polku	1,70	165
Susimerkki	5,00	123
Susimerkki nauhalla (susimerkit vain susille)	6,80	123
Kämppien avain	100,-	107
Jäsentarrat		123
-isompi (172x54 mm)	1,30 /kpl	
-pienempi (42x17 mm)	2,00/kpl/12 kpl liuska	
50-vuotishistoria -teos	15,00	220
Juhlakuksa	8,00	204

Kämppien avaimen voi lunastaa kaksi (2) vuotta Tunturiladun jäsenenä ollut henkilö. Avainanomus on tehtävä TL:n johtokunnalle. Toimitus tapahtuu postiennakkona, karttojen, kämppäkorttien, käyttö- ja järjestyssääntöjen kera. Anomuskaavakkeita saa allekirjoittaneelta ja sihteeri Riitta Gerliniltä.

MAKSUASIOISTA

Tunturiladun pankkitili on Sampo 800015-135331 ja tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut, myös uusien jäsenien jäsenmaksut tarpeellisin tiedoin (mm. osoite välttämätön) paitsi ns. "vanhat jäsenet" maksavat aina jäsenmaksunsa Sammon jäsenmaksujen keräilytilille/TL, joka on jäsenmaksukortissa viitenumeroineen. Uudet jäsenet eivät voi maksaa tälle tilille.

KÄMPPIEN=KIINTEISTÖJEN KÄYTTÖMAKSUT

Näitä maksuja suorittaessa on toivottavaa käyttää kämppien viitenumeroita. Tällöin ei tarvitse laittaa muita merkintöjä esim. kämpän nimeä. Viitteellinen maksusuoritus on paljon halvempi pankkikuluilta ja näin säästö on vuodessa huomattava pankkikuluissa. Kämpillä edelleen rahalippaat, joihin voi myös suorittaa Tunturiladun yleisen kokouksen päättämän minimimaksun 4 €/vrk/hlö.

Aihkin kämppämaksu on 15 €/pv/koko kämppä. Viitenumero 806. Kämpän varaus tehtävä Raimo Pahkalalle, jolta saa avaimen. Yhteystiedot löytyvät puheenjohtajan tiedoista.

Kämppien viitenumerot ovat: Susikyrö 505, Susi-Talas 602, Susi-Kiisa 709.

Yhteydenottoja odotellen !

Liikunnallista talven jatkoa! Marja-Liisa Mäki

Noidan "hokku" on aina yhtä tulista.
Kuva vuoden 2005 susiaisista.

60-VUOTISJUHLASUSIAISET SUSIKYRÖSSÄ 16.-17.9.2006

Tervetuloa kaikille viettämään Tunturiladun 60-vuotisjuhlasusiaisia Susikyrössä.

Lauantaina vietetään juhlavuoden susiaisia, sunnuntaina on mm. susien kokous. Viikonlopun tarkempi ohjelma ilmoitetaan tulevissa lehdissä.

Kaikille susiaisiin osallistuvilta, paitsi kyläläisiltä ja kutsuvierailta, peritään 5 euron osallistumismaksu, joka sisältää juhlatapahtumat, juhlakahvit sekä susiaistunnuksen.

Susiaisia edeltävällä viikolla talkoissa ehostetaan Susikyröä sekä valmistellaan susiaisia.

Talkoolaisten ja juhliin osallistuvien vapaassa käytössä on Susikyrön vanha kämppä. Tässä yhteystietoja lähialueiden majoitustiloihin:

Vuontispirtti
Yhteystiedot: p. (016) 537 356, faksi (016) 537 396.
E-mail tunturihotelli@vuontispirtti.fi.

Porotila Mervi Autto
Porotila on etelästä tultaessa joenmutkassa n. 5 km. ennen Susikyröä.
Yhteystiedot: p. 0400 645 310 tai (016) 537 322.

Raattaman kylällä, lähellä kauppaa, on **Aila Mäkinen**, jonka luona majoitustiloja.
Yhteystiedot: p. (016) 537 335.

Loma-Kyrö Yli-Kyrössä. Yhteystiedot: p. 040 732 2946.

Tapani Kyrön mökit. Yhteystiedot: p. 040 553 7360

Taksikyytiä (voi esim. yrittää sopia kuljetuksista lentokentältä):
Raattamassa Kalevi Ala-Talo p. 0400 269 404
Peltovuomassa Eila Keskitalo p. 0400 392 250

Talkoisiin ja susiaisiin osallistuvilta toivotaan ilmoittautumista etukäteen 20.8.2006 mennessä:

Terttu Civil
terttu.civil@kolumbus.fi
p. 040 759 2233
tai
Marita Maula
marita.maula@kolumbus.fi
p. 040 509 4412

Löydät meidät myös netistä:

www.tunturilatu.fi
www.kerhot.tunturilatu.fi

RETKIMUISTIO VUONNA 2006

Retkitoimikunta on koonnut listan niistä eri kerhojen suunnittelemista retkistä ja vaelluksista, joihin ovat tervetulleita kaikki tunturilatulaiset riippumatta siitä, ovatko he kerhojen jäseniä vai ei. Tapahtumien yhteyshenkilöt, jotka antavat lisätietoja on ilmoitettu tässä muistiossa tai saatte ne selville soittamalla kerhojen sihteereille, joiden puhelinnumerot ovat kerhopalstalla tässä lehdessä.

Huhtikuu

24.3.-9.4.06 — Hiihtovaellus — Logi
Kihlanki – Pallas – Susikyrö – Ounastunturit
Mahdollisuus kahden viikon vaellukseen tai viikon vaellukseen. Kahden viikon matka on n. 300 km, vaativa vaellus. **Tiedustelut ja ilmoittautumiset** Irma Rytkölä 040 861 7601 **23.2.06 mennessä.**

31.3.-9.4.06 — Hiihtovaellus — Geatki
Vaellus suuntautuu Hetta – Pallas alueelle
Hiihtovaelluksen aikana yövytään kämpissä ja tarvittaessa teltoissa.
Tiedustelut ja ilmoittautumiset Airi Ala-Juusela puh. (02) 569 917 tai 040 728 1877.

12.-17.4.06 — Pääsiäisen hiihto- ja laskettelumatka Lappiin — Geatki
Majoitus Kolarissa Saarenputaan kylässä. Päivittäin linja-autokuljetus Levin tai Ylläksen laskettelukeskuksiin.
Tiedustelut ja sitovat ilmoittautumiset noin kuukautta ennen lähtöä Leena Vilppala 040 835 8315.

Heinäkuu

13.-19.7.06 — Melontavaellus, joka on osuus TL:n 60-vuotisjuhlavaellusta Tenojoki, reitillä Angeli - Utsjoki — Ovtsi
Tiedustelut ja ilmoittautumiset Tuula Granroth 040 735 4418 tai tuula.granroth@jklmlk.fi

21.-28.7.06 — Aikuinen – lapsi vaellus Käsivarressa — Geatki
Reittiajatuksena on kulkea Kilpisjärveltä Haltin reittiä mukaillen. Päivätaipaleet on mitoitettu lapsille sopivaksi. Kalastusta, huiputusta, jääme ressä uintia jne. Retki soveltuu vaelluksesta ja luonnosta kiinnostuneille, jotka eivät halua vielä yksin lähteä erämaille.
Tiedustelut ja ilmoittautumiset Pekka Vuorisalo 040 570 1426 tai pekka.vuorisalo@kankaanpaa.fi

Elokuu

28.7.-6.8.06 — Naisten vaellus Enontekiöön Pöyrisjärvelle — Geatki
Naisten vaellukset on tarkoitettu kaikenikäisille ja kaikenkuntoisille naisille, jotka jaksavat kulkea hakemassa elämyksiä Lapin maisemista. Tukikohtana on Pöyrisjärven kämppä, josta tehdään päivävaelluksia, mutta yöpyminen myös teltoissa. **Tiedustelut ja ilmoittautumiset** Satu Ojala (02) 566 654 tai 050 523 4844. **Sitovat ilmoittautumiset** kesäkuun loppuun mennessä.

Syyskuu

1.-10.9.06 — Vaellus, joka on osuus TL:n 60-vuotisjuhlavaellusta Angeli – Hietajärvi. Pituutta n. 70 km ja yöpymiset teltoissa. **Tiedustelut ja ilmoittautumiset** Satu Ojala (02) 566 654 tai 050 523 4844. **Sitovat ilmoittautumiset** heinäkuun loppuun mennessä. — Geatki

6.-13.9.06 — Vaellus, joka on osuus TL:n 60-vuotisjuhlavaellusta Hietajärvi – Ahvenjärvi – Jauristunturi - Pöyrisjärvi – Näkkälä – Palojärvi. Kokoontuminen Susikyrössä. **Tiedustelut ja ilmoittautumiset** Raimo Pahkala (08) 637 009. — Okta

Monet kerhot menevät tunturiviikoilleen omilla linja-autokuljetuksilla. Kysy kyytimahdollisuutta, jos olet menossa samaan suuntaan ja samaan aikaan, se on kaikille edullista.

Ilmoittakaa kerhot retkiä, vaelluksia, melontaa, pyöräilyä jne. retkimuistioon, sillä joku tunturilatulainen voisi haluta mukaan kaverin puuttuessa, mielenkiintoisen kohteen takia, edullisemman kustannuksen takia jne.

Seuraavan retkimuistion aineisto 7.5.2006 mennessä osoitteella:

Markku Salminen
Vuoritie 24
04400 Järvenpää
puh. koti (09) 291 9916
matkap. 040 548 4600
sähköposti: markku.a.salminen@netti.fi

Retkitoimikunta

KOKOUSKUTSU

Tunturilatu ry:n kevätkokous pidetään **lauantaina 18.3.2006 klo 13 Vesalan leiri- ja kurssikeskuksessa, Vesalantie 136, 41940 VESANKA.**

Kokouksessa käsitellään sääntömääräisten kevätkokousasioiden lisäksi tunturiladun lipusta päättäminen.

TERVETULOA — Johtokunta

TUNTURILADUN KEVÄTKOKOUS JA KEVÄTPÄIVÄT

Jyväskylän kaupunkiseurakunnan kurssikeskuksessa Vesalassa.
Se sijaitsee noin 15 km Jyväskylästä Keuruulle päin. Opastus Jyväskylä-Keuruu tieltä (VT23). Jyväskylästä tultaessa tien vasemmalla puolella on viitta ”Vesala 2km”.

OHJELMA

Perjantai	**17.3.2006**
Klo 18.00	Portit avataan
	Iltapalaa tarjolla kanttiinista pientä korvausta vastaan
	Majoittuminen
	Vapaata seurustelua
Lauantai	**18.3.2006**
Klo 8.00-9.30	Aamiainen
9.30	Lipunnosto ja avajaiset
9.45-13.00	Ulkoilua, mm. lumiukkojen tekoa, hiihtoa ja lumikenkäkävelyä (säävarauksella)
11.00-12.00	Keittolounas
13.00	Kevätkokous Verkossa
14.00	Kokouskahvit, oma kuksa mukaan
15.00-17.00	Sauna ja avanto
17.00-18.30	Päivällinen
19.00-	Arpajaiset, iltakahvi, illanvietto pyörähtelyineen torviseitsikon tahdittamana
Sunnuntai	**19.3.2006**
Klo 8.00-9.30	Aamiainen
10.00	Aamuhartaus Riihikirkossa
10.30	Jussi Viitalan esitelmä ”Inhimillinen eläin”
12.00	Lounas
13.00	Lipunlasku ja viirin luovutus

Osallistumismaksu 8,00 €/hlö

Majoitusmahdollisuudet:
Hinnat yhdeltä hengeltä/yö sisältäen liinavaatteet ja ohjelmassa mainitut ruokailut:
Nuotta 2hh+varavuode (solu, jossa 4kpl 2hh + keittokomero + 2 kpl wc + 2 kpl suihku). Soluja on 5 kpl.
pe-su 80,00 € la-su 54,00 €
Verkko 4-6hh (huoneissa on jokaisessa oma wc-suihkutila ja rakennuksessa on oma keittokomero). Huoneita on 8 kpl.
pe-su 70,00 € la-su 44,00 €

Asuntovaunupaikat (6kpl) 10,00 € koko viikonlopun (ei sisällä ruokailuja), sisältää saunan ja saniteettitilojen käytön.

Ruokailuhinnat ilman sisämajoitusta, tarjoilusta vastaa Vesalan kurssikeskus:

Aamiainen	6,00 €/hlö
Keittolounas	6,50 €/hlö
Päivällinen	8,00 €/hlö
Sunnuntailounas	10,00 €/hlö

Ovtsin kanttiini avoinna koko tapahtuman ajan. Myynnissä mm. ovtsilaisten tekemiä tuotteita (lettupannuja, kaarnikkamehua ym).

Huonevaraukset viimeistään 14.3.2006 Jukka Torpolle, puh 050 331 5080 tai jukka.torpo@kanetti.fi
Samassa yhteydessä pyydän ilmoittamaan erityisruokavaliosta.

Haaveesta totta!

Toinen osa kumpelaisten tarinasta Kilpisen vaelluksella, ensimmäinen osa julkaistiin lehden viime numerossa.

Kuonjarjohkan tunnelmaa

Oli hämmentävää astua uuteen Kuonjarjohkan kämppään: vaaleat seinät ja laverit ja upouudet maalipintaiset kauniinvihreät pöydät ja punaiset lattiat. Olihan tottunut pikemminkin tummiin rosoisiin hirsiseiniin ja kalusteisiin.

Monet surivat sitä, että vanha kämppä oli purettu. Mutta uusi osoittautui oikein hyväksi ja toimivaksi. Viisi taivaltajaa Pohjois-Suomesta, mm. puhelias Maija ja poromies, olivat miehittäneet alapedit. Yläkerta oli siis meille. Koska ilta oli kaunis, halusimme kuitenkin kokeilla **Kuonjarvarrille (1044m)** menoa, vaikka jo alhaalla oli vaikeakulkuista teräväkivistä rakkaa ja ylempänä rinne jyrkkeni ja oli vierivää soraa.

Tässä oli jo haastetta! Mutta etenimme rauhallisesti ja saavutimme huipun. Riemu oli suuri! Se oli valokuvan paikka! Vilkutimme kämppäkavereillemme huipulta, kuten olimme luvanneet.

Ilta sujui rattoisasti. Saimme kuulla hersyviä juttuja Lapista pohjoisen kielellä.

Neljännen päivän aamuna aurinko nousi n. klo 6. Juuri silloin uninen katseeni osui pieneen ikkunaan. Taivas oli tunturinlaella käsittämättömän kaunis: kuin juuri laveerattu pastellisävyisin vesivärein.

Nukahdin uudelleen. Kämppäkaverimme lähtivät Kilpiselle. Tähän heräsimme. Maija kuiskasi vielä aamuhämärissä ennen lähtöä, mitkä kaikki tunturit kannattaisi valloittaa. Hyvää matkaa heille ja meille!

Myöhemmin aamulla sää alkoi olla tuulinen ja tuhruinen, mutta halusimme huiputtaa lähellä olevan **Kahperusvaaran (1147m)**. Sadeviitta vain päälle ja ylös rakkaista rinnettä. Huipulla tuuli kovaa, mutta näkymät olivat uljaat. Kaukana oleva paljakka oli kauniin marjapuuronpunainen. Jossain paistoi aurinko pilvenraosta valaisten tunturinrinnettä ja sen värejä. Laskeuduimme helpompaa lännenpuoleista rinnettä alas.

Oletko käynyt Jollanoaivilla?

Viides päivä valkeni myrskyisenä ja sateisena. Tuskin pysyi pystyssä, mutta matkaan oli lähdettävä. Olimme menossa etelään Terbmikselle. Koko päivä oli rankkaa kivikossa vaeltamista.

Minulle valkeni viimeistään nyt, mitä on kulkea hankalassa, suurikivisessä, paikoin liukkaassa rakassa tuulen tuivertaessa sadeviitta päällä! Keskellä pahinta rakkaa viitta nousi edestä niin, etten nähnyt mihin astua. Yritin ottaa sen pois onnistumatta. Kirosin ump´sukkelissa viitan alla itsekseni pääsemättä minnekään.

Onneksi Tasi huomasi toivottoman tilanteeni ja tuli pelastamaan. Teimme solmut sivuille helmaan, se auttoi. Laskeuduimme lopulta Terbmikselle Salmikurun länsipuolella olevaa rinnettä. Ja pitkästä aikaa näimme tunturikoivuja rinteessä.

Söimme jotain ensihätään ja painuimme kaikki punkkaan lepäämään. Unenhorroksen läpi kuulin, kun Heikki ohimennen kokeili, lähtisikö joku vielä **Jollanoaiville (1034m)**. Virkistyin alta aikayksikön, minähän olin tullut huiputtamaan!!! Niin Tasi, Heikki ja minä lähdimme illansuussa sateessa.

Alku oli helppoa, mutta sitten tuli vaikea paikka, jyrkkä pitkä rakkainen ylärinne. Tuskin näin pienikokoisena jättiläismäisten kivilohkareiden taakse, huippu siinsi toivottoman kaukana ja alkoi sataa räntää. Tarrauduin molemmilla käsillä teräviin kivilohkareisiin vetäen itseni kivien päälle. Nyt tarvittiin kärsivällisyyttä ja sisua!

Sinnikäs ponnistelu kannatti. Ylhäällä tunnelma oli unenomainen: oli utua, kivet olivat tähtimäisten lumihiutaleiden koristamia. Huipulla ei ollut yhtään näkyvyyttä, mutta maali oli saavutettu! Juuri kun aloitimme laskeutumisen, pilvet alkoivat rakoilla. Edessä yht´äkkiä avara tunturimaisema ja vastapäätä oleva Tierbmesvarri koko komeudessaan jylhine, tummine ilmeineen katsoi meitä kuin Ukko Jumala, arvoituksellisena.

Huomenna sinne! Alhaalla kysyin Heikiltä voisiko tämän huiputtamista suositella. Tuli hiljaisuus. Ja lopulta vastaus:

”Jos tapaa oikein leuhkan kulkijan, joka kehuu huiputuksillaan voi kysyä, oletko käynyt Jollanoaivilla?” Tämän jälkeen tunsin itseni tosi sankariksi! Kello oli pian 22 ja aurinko mennyt jo mailleen.

Niin kaunis on maa!

Kuudennen päivän aamuna lumi oli peittänyt **Tierbmesvarrin (1032m)**. Päivällä lumi kuitenkin suli eikä nousu Terbmisjärven länsipuolelta tuntunut vaikealta.

Rinteessä havaitsimme naalin pesäkolon. Vastakkaiselle rinteelle heijastui kaunis sateenkaari. Huippu löytyi ja laelta näimme vielä kaikki valloittamamme tunturinhuiput!!! Ne vilkuttivat meille eri suunnilta kairaa. Oli juhlallinen olo!

Nyt oli aika laskeutua tämän vaelluksen viimeiseltä tunturilta. Tasi, Esko ja Helka lähtivät alas jyrkkää louhikkorinnettä. Minä arvioin sen liian vaaralliseksi itselleni. Heikin kanssa palasimme takaisin laelle ja etsimme Tierbmesvarrin itälaidalta turvallisen alastulorinteen. Matkalla löysimme sievän hiekkapohjaisen lompolon, mikä suorastaan houkutteli uimaan ja tunturipuron varrella oli upeita tunturipoimulehtiä kukassaan. Kannatti mennä pidempää reittiä!

Seitsemännen päivän aamuna kohti Kilpistä. Maasto oli alkumatkasta märkää. Nyt hyppelimme mättäillä jo kevyesti. Tsahkaljärveä lähestyessä avautui sykähdyttävä näky: Saana veden kalvolla, tunturikoivut kummuilla kirkkaankeltaisina, kaukana siniset terävähuippuiset tunturit ja yllä pilvipoutainen taivas.

Ummistin varovasti silmäni ja näin tunturikukat matkan varrelta (minulle kaikki uusia): jääleinikin, tunturikalliooisen, liekovarpion, ruohokanukan, tunturikohokin, sielikön, kultarikon ja tähtirikon, ´sieluni kukan´.

Sisälläni alkoi soida hiljaa Kai Chydeniuksen

”Niin kaunis on maa,
niin korkea taivas,
soi lintujen laulusta
kukkiva kunnas
ja varjoisat veet,
niin varjoisat veet.”

Teksti: Pirjo Kukkonen
Kuvat: Heikki Jahkonen
ja Taisto Tasma